

Udskrift af dombogen

D O M

afsagt den 9. september 2026

Rettens nr. 17-1861/2026

Politiets nr. 4200-73111-00004-25

Anklagemyndigheden
mod
Tiltalte
født Dato 1985

Der har medvirket nævninger ved behandlingen af denne sag.

Anklageskrift er modtaget den 6. juli 2026.

Tiltalte er tiltalt for

straffelovens § 246, jf. § 245, stk. 1, legemsangreb af særlig rå, brutal el-ler farlig karakter med døden til følge, således at der foreligger særdeles skærpende omstændigheder, ved i perioden fra omkring den 10. juni til den 24. juni 2025 på Adresse i By, at have tildelt Forurettede adskillige lussinger, adskillige knytnæveslag på kroppen og i hove-det, adskillige spark og tramp på kroppen og i hovedet, ligesom han adskilli-ge gange tog kvælertag på Forurettede og sparkede hende ud af en seng flere gange, hvorved tiltalte påførte Forurettede mindst 43 læsioner, herunder bl.a. brud af 2. – 12. ribben på højre side og 2. – 6. samt 8. – 12. ribben på venstre side, blødning under den hårde hjernehinde med nedpresning af hjernen, knusning af brystkassen og heraf følgende sammenklapning af venstre lunge og blødning i brysthulen samt udrifter i milten med blødning til bughulen, alt hvorved Forurettede afgik ved døden.

Påstande

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om fængselsstraf.

Tiltalte har nægtet sig skyldig i den rejste tiltale, men erkendt sig skyldig i overtrædelse af straffelovens § 244, stk. 1, i form af lussinger, slag og spark samt halsgreb i perioden 22. til 24. juni 2025.

Erstatningspart har nedlagt påstand om, at tiltalte skal betale forsørgertabserstatning med 174.175 kr. og godtgørelse efter erstatningsansvarslovens § 26 a med 100.000 kr., i alt 274.175 kr.

Tiltalte har bestridt erstatningspligten.

Tiltalte har anerkendt den beløbsmæssige opgørelse af forsørgertabserstatningen og bestridt den beløbsmæssige opgørelse af godtgørelseskravet efter erstatningsansvarslovens § 26 a.

Vidne 1 har nedlagt påstand om, at tiltalte skal betale erstatning for begravelsesudgifter med 22.850 kr. og godtgørelse efter erstatningsansvarslovens § 26 a med 100.000 kr., i alt 122.850 kr.

Tiltalte har bestridt erstatningspligten.

Tiltalte har anerkendt den beløbsmæssige opgørelse af begravelsesudgifterne og bestridt den beløbsmæssige opgørelse af godtgørelseskravet efter erstatningsansvarslovens § 26 a.

Forklaringer

Der er afgivet forklaring af Tiltalte og af vidnerne politibetjent Vidne 2, politiassistent Vidne 3, politiassistent Vidne 4, politiassistent Vidne 5, politiassistent Vidne 6, politiassistent Vidne 7, politiassistent Vidne 8, statsobducent Vidne 9, Vidne 10, Vidne 11, Vidne 12 og erstatningssøgende Vidne 1.

Tiltalte har forklaret, at han og Forurettede havde kendt hinanden i 4-5 år forud for gerningstidspunktet. De havde været kærester i 1½ - 2 år. Det er lidt flydende, hvornår de blev kærester. Forurettede flyttede ind hos ham, efter han havde hjulpet med at pakke hendes lejlighed ned. De havde boet ca. 5 måneder på Adresse i By. De havde tidligere boet sammen på Vej. De har boet sammen i næsten al den tid, de var kærester, samlet ca. 1 år.

De havde ikke arbejde. Forurettede har ikke arbejdet, mens han har kendt hende. Dengang hun arbejdede, lavede hun sandwich. Han har heller ikke selv haft arbejde, mens han har kendt hende. Det handlede meget om alkohol, når de var sammen. De drak måske 2 flasker vodka sammen og nogle øl. Deres alkoholmisbrug eskalerede, og til sidst drak de nærmest for ikke at blive syge. Han begyndte at kaste op og få rystelser, hvis han ikke drak alkohol. Forurettede fik det også skidt til sidst, hvis hun ikke fik alkohol. Det var måske i de sidste 3 måneder inden gerningstidspunktet, deres alkoholmisbrug var blevet så slemt. Han har talt med Ruscenter Aarhus, og han ville gerne ud af sit misbrug. Han skulle tage en kur, men han faldt i med alkohol igen. Det var måske 3-4 uger tidligere.

Hans og Forurettedes forhold var ikke særligt godt, og de sov hver for sig. Han havde det rigtigt svært, hvis han ikke fik alkohol. De skændtes tit. Skænderierne kunne handle om oprydning eller økonomi. Det var udelukkende verbale skænderier, som han husker det. Han har én gang tidligere slået Forurettede med flad hånd eller skubbet hende væk ved at holde hende ved kravebenet. Det ligger måske ½ år tilbage.

Når de drak, var Forurettede først social, og så blev hun liderlig, og derefter blev hun modbydelig. Hun kunne blive sur eller vred over vasketøj, eller at han havde været hos kammerater i noget tid. Hun kom med spydigheder som ”bøssepik”, ”lortefar” eller ”bøsserøv”. Han ignorerede det, eller også tog han hen til sine venner. Det udviklede sig ikke normalt til vold.

De havde hyppigere skænderier op til Forurettedes død. De sidste 14 dage var Forurettede ikke i særlig god form. Hun havde ondt i ryggen og havde svært ved at gå og bevæge sig. Han er sikker på, at hun havde sukkersyge, men hun ville ik-ke gå til læge. Der var også perioder, hvor hun bare faldt om midt om natten, hvis hun rejste sig for at gå ud for at få noget at drikke. Han hentede hende så og bar hende ind i seng. Han kunne godt bære hende, da hun vejede ca. 50 kg. Hun spiste næsten ingenting, men drak væske.

Til dagligt levede hun et passivt liv fra sengen til stuen. Hun havde også svært ved at handle. Han måtte tit gå ved siden af og holde hende i armen. Vodkaen har gennemsyret deres liv.

Hun faldt måske 2-3 uger før anholdelsen, men ikke den sidste uges tid. Hun var mere passiv, og de var sammen det meste af tiden. Det var kun, når han besøgte venner et par dage, at de ikke var sammen. Han husker ikke, at han var væk den sidste uge, men mener, at han var hjemme.

Han slog hende ikke den sidste uges tid eller 14 dage. Forurettede slog aldrig ham.

Han kan huske, at de om aftenen søndag den 22. juni 2025 omkring kl. 18-19 sad i stuen, hvor hun kaldte ham ”bøssepik”, ”lille pik” og ”lortefar”. Hun havde gjort det mange gange før. Det var, som om hun gik i en rille. Hun kaldte ham også ”svans”. Han tog halsgreb med en hånd og sagde, at han ik-ke gad det ”pis”. Han havde tidligere taget halsgreb. Han er usikker på, om det var halsgreb eller et greb ved kravebenet. Han tog fat for at holde hende hen. Han begyndte måske ved kravebenet og bevægede sig op. Det skete nogle gange, men hun blev ved, og så gav han hende et knytnæveslag og gik i seng. Han tror, at de havde drukket 2 flasker vodka. Han slog hende, da hun blev ved. Hun blev ramt i øjet, måske det højre. Det var et enkelt slag, og han mener, at det var med en vis kraft.

Han lagde sig i soveværelse, og hun var i stuen. Dagen efter vågnede han ved 10-tiden og kom ind i stuen, hvor Forurettede sad og røg og drak vodka. De talte om, at han havde slået hende, og hun sagde, at hun havde fået løse tænder.

Han sagde undskyld. Forurettedes tænder var løse i forvejen, men var blevet løsere. Hun ringede til sin mor. Han overhørte, at de talte sammen, men ikke om hvad. Han spurgte hende, om hun havde sagt til sin mor, at han havde slået hende, og det bekræftede hun. De aftalte, at han skulle hente vodka, cigaret-ter og snus, så han gik omkring kl. 11-12. Han satte sig foran døren og var vred over, at han havde været voldelig over for hende. Han sad og bandede og svovlede på norsk, og han tror, at der kom et vidne forbi. Han gik derefter op i Rema og SuperBrugsen. På turen ringede han til sin kammerat Vidne 11 og til Vidne 12, som han fortalte, at han havde været voldelig. Han var i chok over sig selv, og delte det derfor med dem. Vidne 12 sagde, at han skulle tage op til Vidne 11 og være der, men det gjorde han ikke.

Søndag, mandag og tirsdag var der – så vidt han kan huske – ikke andre i huset end ham og Forurettede. Andre dage kom der nogle gange én forbi, der hedder Person 1, som Forurettede kendte fra forsorgshjemmet.

Da han kom hjem fra Rema, smed han en pakke cigaretter og en flaske vodka til Forurettede. Forurettede talte med sin mor i telefonen, og han talte stadig med Vidne 12. Han gik ind i soveværelset. Forurettede kom ind på et tidspunkt og blandede sig. Hun var tydeligt påvirket. Hun råbte noget, og han afsluttede telefonsamtalen. Han sad lidt, hvorefter han gik ind til Forurettede i stuen, og de begyndte at skændes. Han var sur over, at hun havde blandet sig i hans telefonsamtale. Hun kaldte ham grimme ting, og han gav hende et knytnæveslag i ansigtet, et knytnæveslag i højre side og et knæ i venstre side, samt forskellige halsgreb. Han sagde, at hun skulle stoppe med sit pis. De stod op og råbte ad hinanden. Det var det andet øje, som han slog hende på. Han skubbede hende hen i sofaen, og han gik ind i soveværelset og sagde, at hun ikke skulle komme ind til ham. Han tror, at volden har gjort ondt, men ikke at det var livstruende. Hun faldt ikke. Han slog med venstre hånd, og han gav hende et knæ i venstre side. Han havde fortsat fat i hende, da han skubbede hende hen i sofaen. De halsgreb, som han tog, var skiftevis med den ene og den anden hånd. Han holdt hende ved halsen. Det var en ”choke control”, så han kunne holde hende væk og få hende til at stoppe. Han pressede ikke til, og hun kunne godt få vejret. Det var ikke egentlige halsgreb, men for at presse hende væk. Han gjorde det 4-6 gange. Han havde nok kognitiv dissonans. Han havde det ikke godt med at være voldelig, men hun blev bare ved. Han var så vred, så han prøvede at flytte sig ind i soveværelse for at komme væk fra situationen. Han blev vred på hende, fordi hun ikke lyttede efter. Det var nærmest som om, at det gik ind i hovedet på ham. Han blev vred og sur og kunne ikke forstå, at hun ikke kunne forstå det. Han har ikke været så vred før.

Foreholdt sin forklaring i grundlovsforhør, fil 1, side 728, 2. afsnit, linje 4-7, har han forklaret, at han nok har sagt, at han aldrig har været voldelig, lige som han også har forklaret, at volden havde en anden karakter. Før har han kunnet flytte sig fra situationen, men her var han opslugt af følelsernes vold.

Det kan godt passe, at han har forklaret, at ”Mandag skete det så igen, og

volden tiltog", ligesom hun talte grimt til ham, og at "Han fik nok og elastikken sprang." Han følte, at han tabte kontrollen, og han var chokeret over, at han kunne handle på den måde. Tidligere havde han kunnet flytte sig eller ta-ge hen til en ven, men det havde han ikke mulighed for den dag. Han følte sig trængt op i en krog.

Inde i soveværelset tog han senere en anden type halsgreb på hende.

Foreholdt sin forklaring fra grundlovsforhøret, hvorefter "Han gav hende så igen et knytnæveslag, der ramte det andet øje, og han tog kvælertag på hende skiftende med højre og venstre hånd", har han forklaret, at det godt kan pas-se, og at han gjorde det 5-6 gange. Det med skiftevis brug af hænderne var inde i stuen. Inde i soveværelset gjorde han det, hvor hun gispede efter vej-ret.

Selve episoden i stuen tog ikke så lang tid. På et tidspunkt var han i soveværelset og Forurettede i stuen. Han drak vodka i den periode. Han ved ikke, om der er episoder, som han ikke kan huske. Han har måske nogle udfald. Det er no-get tid siden, og hans tilstand var præget af dårlig søvn og vodka. I soveværelset sad han og drak, så tv og prøvede at finde ro.

Mens han lå i sengen og så tv, kom Forurettede ind i soveværelset fra stuen, og de sad sammen oprejst i sengen. De begyndte at skændes igen. Han lå på hendes højre side, og han gav hende et knæ på den venstre side, ligesom han tog halsgreb med begge hænder og holdt 10-12 sekunder. Det er diffust, om hun kunne få vejret. Han klemte mere til, men han slap også. Det var der, hvor han i grundlovsforhøret har forklaret, at hun gispede efter vejret. Han gjorde det én gang. Hun var ikke bevidstløs. Efter kvælertaget sparkede han hende ned på gulvet. Hun faldt ned i noget tøj, så hun faldt ikke hårdt. Han brugte væggen, vendte sig om og sparkede mod venstre, så hun faldt ned. Han sag-de, at hun skulle rejse sig, og så kom hun med nogle lyde. Der var ikke så meget snak. Hun gjorde ikke modstand, og hun prøvede ikke at slå ham. Han kan ikke huske, om hun sagde noget. Han havde kontakt med hende. Hun sagde også noget senere.

Hun rejste sig ikke op, og så tog han et billede af hende, hvor hun lå ned. Det var nok for at kunne huske situationen. Efterfølgende løftede han hende op og lagde en dyne over hende. Han lagde sig ved siden af hende med dobbelt-dyne og holdt omkring hende. Der var lyst på det tidspunkt. Han markerede med foden – ikke hårdt – at hun skulle rejse sig, da hun lå neden for sengen. Han husker det som en markering.

Han vågnede ved, at hun rejste sig og råbte noget, og pr. automatik sparkede han hende ned af sengen igen. Det var helt mørkt på det tidspunkt. Det var en reaktion på hendes udbrud. Hans krop reagerede bare. Det var på samme måde som første gang, hvor han sparkede hende ud af sengen.

Foreholdt videre fra sin forklaring i grundlovsforhøret, fil 1, side 729, 3. afsnit, har han forklaret, at han ikke har forklaret sådan. Han siger ikke, at dommeren har misforstået det, men han kan ikke huske episoden. Han husker ikke, at han havde givet hende et par slag, før han foretog markeringen. Med markering mener han fod på numse eller rygparti for at hun skulle rejse sig op.

Foreholdt afhøringsrapport Sigtet af 25. juni 2025, fil 1, side 636, næstsidste afsnit, linje 3f, har han forklaret, at han har forklaret, at hun blev blå, men det er ud fra billeder, som han har set.

Foreholdt fra samme rapport, side 636, næstsidste afsnit, linje 4ff, har han forklaret, at det er den samme episode. Han kan sagtens have sagt, at det var tramp, hvor han nu forklarer, at det var en markering.

Foreholdt videre samme afsnit har han forklaret, at det er korrekt, at det var svært at huske.

Han mener, at der kom lyde fra hende, da hun lå på gulvet, og han tænkte, at hun var fuld. Han tog hende op. Det var anden gang, han sparkede hende ned fra sengen, at han hørte en lyd. Det var en mærkelig lyd, som om hovedet ramte en kant. Det var en trælyd mod et kranium. Han tog hende op og lagde dynen på hende. Han tænker, at hun ramte ind i bordet, men han husker ikke, at tingene på bordet eller selve bordet væltede. Der er ikke andre ting, som hun kan have ramt. Han tændte ikke lyset for at se, om hun var ok. Han talte heller ikke til hende.

Mens han og Forurettede lå ved siden af hinanden, var hun opfarende og kom med en reaktion. Det var derfor, han sparkede hende ned anden gang. Da de lå sammen i sengen, tænkte han ikke over, at hun kunne have slået hovedet. Han faldt i søvn og vågnede senere, men han ved ikke, hvornår det var. Han kunne mærke, at hun var ret livløs. Han lagde hende på ryggen, og der kom blod i mundvigen, og han prøvede at få kontakt med hende. Han rørte hendes ansigt, bryster og genitalier for at få liv i hende. Han gik i chok og ringede efter en ambulance.

Det er et godt spørgsmål, hvorfor han fortsatte med at udøve vold, når hun ikke gjorde modstand. Han tror, at han reagerede voldeligt på hendes provo-kationer. Han kan ikke svare på, om han følte, at han havde kontrol over situationen. Retrospektivt kan han godt se, at det var helt uhensigtsmæssig opførsel fra hans side. Det er første gang, han har stået i en sådan situation og været så voldelig. Han må have mistet kontrollen over sig selv. Forurettede kom med verbale kommentarer, og så har han været voldelig. Han er også stands-et, og så kom det op i ham igen, når hun sagde noget nyt.

Han har måske forklaret om en ”ude af kroppen” oplevelse.

Foreholdt Spontane udtalelser under transport til RI, sigtede, fil 1, side 672, 2. sidste afsnit, har han forklaret, at han ikke kan huske at have sagt, at han selv var bange for sin venstre hånd, men det skal nok passe. Det var anden gang, at han havde slået med venstre hånd. Han er bange for, at han kan slå hårdt, og han har tidligere gået til karate. Det har ingen betydning for, hvor-dan han har slået Forurettede.

Foreholdt videre fra samme side, sidste afsnit, har han forklaret, at han godt kan have sagt "nyreslag". Det er det slag, som han gav hende inde i stuen. Det er, at han ramte hende i siden af maven. Han har ikke tænkt over, at det var der, hvor nyren sad.

Han talte meget usammenhængende og var rundt på gulvet, da han blev anholdt.

Foreholdt Rapport Beskrivelse og transskribering af video af anholdelsen af Tiltalte og udtaler ifbm. anholdelsen, fil 1, side 28, linje 7ff, har han forklaret, at han kan forstå, at han har sagt sådan. Han følte til dels også, at det var sådan, at han gik amok på Forurettede. Han kan huske frag-menter.

De 43 skader, som Forurettede havde, må han have givet hende. Før var hun dårligt gående og havde ondt i ryggen. Hendes tænder var lidt løse. Han kan ikke af-vise, at hun havde nogle af skader, men han mener ikke, at hun var faldet den sidste uge op til sin død.

Foreholdt sin forklaring i grundlovsforhør, fil 1, side 729, 2. sidste afsnit, 2 sidste linjer, har han forklaret, at han har sagt, at hun ingen skader havde for-ud, bortset fra dårlig ryg. Han er i tvivl, når hun faldt om og slog sig. De havde ikke noget sexliv, men de lå nøgne sammen. Han går ikke ud fra, at Forurettede havde nogle skader. Før det skete, havde Forurettede ikke skader i hovedet, så vidt han ved.

Det kan godt passe, at han blev undersøgt på Retsmedicinsk Institut.

Foreholdt Personundersøgelse, fil 1, side 674, 2.-5. afsnit, har han forklaret, at det godt kan passe, at han havde friske skader på hænderne, og han går ud fra, at de er kommet ved, at han har slået Forurettede.

Han ringede 112, og han blev vejledt i at genoplive Forurettede, og det prøvede han på. Han var så chokeret, da han vågnede om natten. Han havde ikke opdaget, at Forurettede var død, da han ringede 112. Han vidste ikke, hvad han skulle gøre. Han husker ikke, hvad han tænkte. Han regnede med, at de skulle på "akutten". Han opdagede ikke, at Forurettede var bevidstløs, før hun døde. Han kan huske lyden, da han sparkede hende ud af sengen og trak hende op igen. Det var sidste gang, at han hørte hende sige noget. Det første spark ud af sengen, husker han som let, og det andet spark ud af sengen husker han som

hårdt. Han har ikke gjort noget efterfølgende.

Han husker ikke noget om vold udøvet efter, hun var død. Han mener, hun var i live, da han sparkede hende ud af sengen anden gang. Det var fordi, hun kom med en opfarende lyd, han sparkede hende ud anden gang. Han tror ikke, han gjorde mere ved hende derefter. Han tror ikke, han har slået hende, mens hun var bevidstløs.

Der er ikke andre end ham, der var i soveværelset.

Han tog 2 fotos af hende for at få et øjebliksbillede af, hvad der var sket, og måske også for at vise hende det dagen efter.

Foreholdt sin forklaring fra grundlovsforhøret, side 728, 2. afsnit, 11. sidste linje ff., har han forklaret, at det godt kan passe, han har forklaret sådan. Han husker det sådan, at hun afgav lyde. Han lagde dyne på som angivet, og det var mørkt i soveværelse. Han husker ikke, at han har forklaret, at hun ikke var ved sine fulde fem. Han mener bare, hun lavede nogle lyde. Han kan godt huske, hun havde koldsved og frøs, og at han lagde dynen over hende. Det kan godt passe, at der var nedrullede persienner, og at han ikke kunne se noget. Det kan godt passe, at han har forklaret, at han kastede hende op i sen-gen. Det var først i forbindelse med, at han ringede 112, at han slog hende på kinderne.

Foreholdt videre fra sin forklaring i grundlovsforhøret, side 729, 5. afsnit, har han forklaret, at han kan godt genkende, at han havde en følelse af ”fuck dig” . Han må også have forklaret, at han blev ved, selvom hun ikke gjorde modstand. Han lavede en markering på hende og tog hende op i sengen. Hun provokerede, og han reagerede, hvorefter han slappede af. Så skete det samme igen. Da de lå under dynen, tænkte han, at hun var fuld. Det var først, da han var ædru, at han tænkte, at hun havde taget skade, men ikke at det var livstruende, eller at hun ville dø af det. Det kom som et chok for ham, at hun døde.

Foreholdt Rapport Gennemgang af datasikring fra koster 200 – Fundet på gulv i soveværelse, fil 1, side 468f, har han forklaret, at Forurettede ikke havde en Samsung, men en Motorola telefon. Han tror, at den fundne telefon er hans. Foreholdt at telefonen, herunder på baggrund af tilknyttede konti og apps, fremstod til at blive brugt af afdøde, har han forklaret, at det kan være, at hun har lånt en af hans gamle Samsung-telefoner.

Forevist foto i samme rapport, side 480, har han forklaret, at det er Forurettede, der tog billedet af sig selv. Han var ikke bekendt med, at hun tog billedet, før han fik det vist. Skaderne stammer fra hans knytnæveslag.

Forevist foto side 482 har han forklaret, at han huskede det som om, at han gav hende ét slag, og hun fik ét blåt øje.

Forevist foto side 484 har han forklaret, at skaderne ved munden måske var de løse tænder og blod. Han ved ikke, hvordan hun har fået skaderne ved munden, udover det knytnæveslag, han gav hende. Han huskede det som ét slag.

Forevist fotos, side 486 og 488, har han forklaret, at det godt kan være, han udover slaget gav hende nogle ”flade” . Han husker det som ét slag. Han tror, han også har givet hende lussinger.

Han kan godt huske, at han skrev til sin kammerat Person 2.

Foreholdt sms-korrespondance med Person 2, fil 1, side 530, har han forklaret, at han den 23. juni 2025 kl. 7.04-7.05 skrev følgende til Person 2 i tre beskeder:

”Kom til at gaa lidt amok på Forurettede igår. Hun hun 3 løse taen-der og et ordentligt Mike Tyson højre øje.

Ikke stolt ninja

Men igen. Hun er fucking selv udenom det”

Foreholdt sin forklaring om, at han kun gav et knytnæveslag, har han forklaret, at han og Forurettede talte sammen om formiddagen, hvor hun sagde, at hun havde løse tænder. Han kan ikke huske, at han har slået mere, end han har forklaret i dag. Valget af ”amok” betyder, at han har slået. Det har han ikke gjort før.

Han tog ikke amfetamin dengang, men han havde været på Fanø måske 2-3 uger før, hvor han havde taget amfetamin.

Han kan ikke rigtig huske, da han i detentionen fik at vide, at Forurettede var død.

Foreholdt Detentionsbesøg, fil 1, side 628, sidste afsnit, har han forklaret, at det godt kan passe, at han sagde, ”hun fik godt nok nogle” , mens han bokse-de med begge knyttede næver ud i luften, og at han derefter sagde, ”men at hun er død” . Han var forundret og ked af, at Forurettede var død.

Forurettede kunne finde på at skrive til ham 30 gange, at han skulle komme hjem, hvis han besøgte sine børn eller venner. Hun ville helst have, at han var hjem-me. Hun kunne også finde på at skrive, at hun var faldet.

Forurettede spiste ikke ret meget, vejede lidt og drak meget vodka. Det sammenholdt med hendes rygskeer gjorde, at hun ofte faldt, måske 2 gange om ugen. Han kan ikke vide, om hun var faldet den sidste uge op til sin død, og han kan ikke præcist tidsfæste det i dag. Hun slog sig nogle gange på en kant

og fik blå mærker. Hun kunne også falde ude på vejen.

Der var en provokation forud for hver gang, hvor han udøvede vold mod hende. Han har ikke udøvet vold, hvor der ikke har været en provokation.

Når han skriver ”amok” i beskeden til Person 2, så mener han, at han er uden for sin komfortzone fx at slå. Han gjorde noget, som var uvant. Han ringede til Vidne 12 og sin kammerat for at dele det med nogen. Han var ked af det og skræmt af sig selv.

Han var påvirket den pågældende dag, og det tror han har spillet ind på, hvordan han opførte sig.

Da han var i detentionen og på vej til retsmedicinsk undersøgelse, var han ikke klar i hovedet eller ædru.

Han mener ikke, han er skyld i alle de skader, som Forurettede havde. Han erken-der de skader, han har forklaret om. De skader, Forurettede fik, da hun blev spar-ke-t ud af sengen, opfatter han som et uheld. Han kan huske lyden, men tænk-te, at hun bare var fuld. Han fik et chok og ringede 112, da han vågnede op, og Forurettede måske ikke var i live.

Han har ikke påført Forurettede en ældre skade, som måske var en uge gammel. Efter hans opfattelse havde Forurettede også skader, som han ikke har noget med at gøre. Den vold, som han har begået, er ikke så alvorlig, at han tænkte, at det kunne ende med et dødsfald. Han har nok tænkt, at hun ville få nogle skader, men ikke at det var så omfattende. Han tænkte, at hun skulle på sy-gehuset, og han troede ikke, at hun var død på det tidspunkt. Han troede, at hun måske var bevidstløs.

Da politiet kom, sad han på sengen med rygsæk på. Han havde nok taget rygsækken på, da han tænkte, at de skulle afsted på ”akutten”. Han havde sit snus, sin mobil og sin pung i rygsækken. Det var ikke for at stikke af.

Han har haft det forfærdeligt bagefter. Han var glad for Forurettede, og han er ked af det og rystet. Det er et mareridt. Han kan ikke huske, om han blev over-rasket, da han i detentionen fik at vide, at Forurettede var død. Han havde ikke reg-net med, at Forurettede var død.

Han ved, at Forurettedes ekskæreste også har begået vold mod hende, og hun har vist ham billeder heraf.

Han kan ikke forestille sig, at han er kommet til at give Forurettede skader på hal-sen, højre ben og leveren. Ved genoplivning trykkede han hende på brystet.

Efter afspilning af opkald til Alarmcentralen har tiltalte forklaret, at han ikke tror, at det hænger sammen, hvad han siger til 112. Han ringede til 112, da

han vågnede og ikke kunne få kontakt. Han tror, at han misforstår, hvad 112 medarbejderen siger, og han tror, at når han svarer 2-4 timer til spørgsmålet om, hvor længe Forurettede har været bevidstløs, så han har troet, at spørgsmålet gik på, hvornår han sidst var i kontakt med Forurettede.

Han tror ikke, at han har taget halsgreb på Forurettede, mens hun var bevidstløs. Han ved ikke, hvorfor han siger "choke". Han husker ikke, at han gjorde det for at se, om hun var vågen.

Han har ikke givet hende et karateslag. Det med karateslag har han fra en gang, hvor han var i byen med Vidne 11, og der var der en person, der gylpede spyt op ved Værtshus, uden dem, der filmede personen, hjalp. Vidne 11 gav hjertemassage, og han gav selv personen et karatehug i solar plexus, og det hjalp. Han er meget usammenhængende i sin samtale med Alarmcentralen.

Vedrørende erstatningskravene har han forklaret, at han ikke er enig i, at Forurettede og Vidne 1 så hinanden 1 gang om måneden. Hvis han var med, har det måske været en gang hver 4. måned, de så hinanden. Til sidst så Forurettede og Vidne 1 ikke hinanden så meget. I de år, han kendte Forurettede, er det ikke hans opfattelse, at de havde et tæt forhold. Forurettede holdt sig væk fra Vidne 1, da Forurettede godt vidste, at Vidne 1 havde svært ved at være sammen med hende, når hun var påvirket.

Politibetjent Vidne 2 har som vidne forklaret, at han var politibetjent den 24. juni 2025. Der var en mand, der ringede ind til 112 og sagde, at han havde kvalt sin kæreste, der var livløs. Indsatslederen rekvirerede alle ledige patruljer, og vidnet og hans kollega var allerede på vej derud.

Det var tidligt om morgen.

Han kørte med sin kollega Vidne 3, og de kørte derud sammen med en Romeo patrulje. Romeo patruljen har bl.a. mere erfaring i håndtering af farlige gerningsmænd. De fik oplyst, at lægebil og ambulancen allerede var fremme og ventede. De kom hurtigt ud på adressen.

Det kan godt passe, at de kom derud kl. 5.06. Romeo patruljen gik ind først og anrøbe en mand. Han og kollegaen kom ind i entreen, og gik ind til venstre i soveværelset. Manden sad omkring fodenden i sengen, hvor der lå en kvinde. Manden foretog sig ikke noget. Romeo patruljen tog fat i ham, anholdt ham og trak ham ud. Det var aftalt på forhånd, at Romeo patruljen tog sig af manden, og at vidnet og kollegaen tog sig af kvinden.

Manden blev tilbageholdt, da hans tilstedeværelse skulle sikres. Tilbageholdelsen foregik uden problemer.

Vidnets kollega tog sig af kvinden og konstaterede, at hun ikke havde respiration, men stadig var varm. Kvinden blev taget ned fra sengen, og han og

kollegaen gik i gang med hjerte-/lungeredning, men det var de ikke i gang med særlig længe, inden ambulancen kom til stede. Der var ikke liv i kvinden, der ikke trak vejret. Lægebilen og ambulancen overtog hjerte-/lungeredningen, men konstaterede, at hun var død. Han og kollegaen tog nogle billeder og forlod derefter stedet så urørt som muligt.

Kvindens øjne var violette og hævede, og hun havde mærker på kroppen og baghovedet, hvor der var blod.

De ledte kort efter effekter af relevans på gerningsstedet. Der var ikke tegn på, at der havde været opbrud af dør eller lignende.

Han var ikke med til at tale med manden. Efter stedet var plomberet, gik vid-net rundt og foretog forhør i nabolaget.

Kvinden havde ikke respiration. Da hun var varm, måtte de gå i gang med førstehjælp.

Foreholdt Rapport Første vogn på stedet, fil 1, side 18, 5. afsnit, har han forklaret, at der var de skader, som er anført.

Han ved ikke, om manden talte i telefon, da de kom ind.

De undersøgte ikke kvinden grundigt. Da lægen konstaterede, at kvinden var død, blev der konstateret et mærke på siden af hende. Han og kollegaen kunne godt se det.

Politiassistent Vidne 3 har som vidne forklaret, at hun var politi-assistent den 24. juni 2025, og at hun og en kollega lidt efter kl. 5 blev kaldt ud til en adresse i By. En mand havde ringet og sagt, at han havde kvalt sin kæreste. Deres opgave var at køre derud for at udøve livreddende førstehjælp og for at se, om der var en gerningsmand, der skulle anholdes. De kørte med udrykning derud, så hun tror, at de var derude efter 10 minutter. De kom sammen med Romeo patruljen, der gik først ind. Hun var nummer 3, der gik ind. Romeo patruljen fokuserede på gerningsmanden, og hun og kollegaen havde fokus på den tilskadekomne. Romeo patruljen fik kaldt en mand ud fra soveværelset, hvor han sad på sengen. Hun kunne ikke se, om manden foretog sig noget, herunder talte i telefon.

Manden blev ført ud af rækkehuset. Hun så en nøgen kvinde i sengen med dyne over. Hun konstaterede, at kvinden var varm og uden vejrtrækning. Vidnet og hendes kollega trak hende ned på gulvet og gav livreddende førstehjælp. De gav førstehjælp et par minutter, da vidnet opdagede flere kollegaer og lægepersonale til stede. Der var ikke liv i kvinden, der havde meget hævede øjne. Der kom blod ud af munden på kvinden ved livredningen.

Der skulle mere plads til, og kvinden blev trukket ud i gangen, hvor førstehj-

ælpen fortsatte, og lægepersonalet satte apparater op. Før lægen skulle intubere, sagde han, at dødsstivheden var indtruffet i kæbepartiet. Det havde hun ikke selv erfaret. Lægen erklærede herefter kvinden for død.

Hun og kollegaen skulle danne sig et overblik og tog billeder af afdøde og spurgte lægepersonalet om den lægefaglige vurdering. Lægen sagde, at der evt. var slag mod øjnene, og da kvinden blev vendt, så de blod fra baghovedet, der kunne stamme fra slag eller fald. På højre ribben havde kvinden blå mærker. Da hun satte hænderne på kvindens ribben, kunne hun mærke, at de var helt knust. Hun så ikke andre skader på kvinden, så vidt hun kan huske.

Hun og kollegaen trak sig ud af lejligheden, da der skulle begyndes en almindelig efterforskning, som indsatslederen iværksatte.

Hun talte kortvarigt med naboen, der sagde, at han var vågnet i løbet af nat-ten, men ikke havde hørt noget. Derefter lavede de afspærring.

Lejligheden fremstod rodet, og der var tegn på drikkelag.

Førstehjælpen bestod i, at hun lavede brystkompressioner på afdøde. Hun mener, at hun skrev, at ribbenene var knust.

Foreholdt Rapport Første vogn på stedet, fil 1, side 18, 5. afsnit, har hun forklaret, at hun kan genkende det anførte om skaderne.

Politiassistent Vidne 4 har som vidne forklaret, at han var politiassistent den 24. juni 2025, hvor han blev sendt på en opgave i By. Der var en anmeldelse om, at der var en kæreste, der ikke havde det så godt, og at anmelderen muligvis havde gjort noget ved hende. Det var om morgenen, og han og kollegaen kørte derud og ankom som 2. eller 3. vogn. De havde lidt svært ved at finde stedet.

Opgaverne var fastlagt på forhånd, og da de kom frem, stod den ene patrulje med en mand i håndjern, og den anden patrulje var indenfor, hvor vidnet gik ind. Der var en kollega, der gav førstehjælp til en kvinde. Manden forholdt sig stille og roligt. Kvinden lå på gulvet ved siden af sengen og var stort set afklædt. Den ene kollega gav førstehjælp, og den anden fandt en førstehjælpstaske frem. Han vurderede, at der var behov for mere plads, og han trak kvinden ca. 2 meter ud i gangen. Der var ikke liv i kvinden, og han hjalp kortvarigt med at give førstehjælp. Lægepersonalet kom og begyndte intubation, og han overtog hjertemassagen kort, hvorefter kvinden blev erklæret død. Han så ikke videre grundigt på kvinden, der ikke blev undersøgt. Det var mørkt, og han kan ikke sige noget om kvindens skader.

Herefter begyndte de efterforskning i form af afhøringer af naboerne. Han var inde hos tre beboere, hvor den ene var dårligt hørende, og ikke havde hørt noget. De to andre havde hørt rumsteren og noget, der lød som hus-

spektakler fra lejligheden.

Politiassistent Vidne 5 har som vidne forklaret, at han var politiassistent den 24. juni 2025, hvor han om morgenen blev sendt til en politiopgave i By. Der var en anmeldelse om, at en person havde slået og kvalt sin kæreste. Han og kollegaen var 1. vogn på stedet og gik ind i hu-set. Tiltalte sad på sengen ved siden af en nøgen kvinde. Tiltalte var ganske rolig i forhold til, at kvinden var livløs. Han mener, at tiltalte havde en telefon i hånden. De bad ham om at gå ud af soveværelset. Tiltalte fulgte roligt med. Han havde ikke meget dialog med tiltalte, men der er videomateriale af dialo-gen. Det var hans kollega, der sigtede tiltalte og oplyste tiltalte om hans ret-tigheder. Vidnet var måske med til visitering og til at give tiltalte dna-dragt på. Han har en svag erindring om, at tiltalte havde en rygsæk på, men han husker ikke, om han spurgte ind til det. Han så også tiltaltes telefon igennem, og der var bl.a. billeder af kvinden, hvor hun var forslået. Hun havde blå mærker om øjnene, hvilket også svarede til kvindens udseende den pågæl-dende dag. Han tog foto af fotoene med sin egen telefon.

Tiltalte fremstod rolig og samarbejdsvillig og virkede ikke ked af det, i panik eller angrende. Kvinden var begyndt at skifte farve. Han og kollegaen havde en klar formodning om, at hun var død. Det bar anmeldelsen også præg af.

Tiltalte sagde, at kvinden skulle have sagt, at tiltalte havde en lille tissemand, og at han derfor var blevet gal på kvinden. Han husker ikke, om tiltalte sag-de, at han havde gjort noget ved kvinden.

Foreholdt Anholdelsesrapport, fil 1, side 603, har han forklaret, at det almin-deligvis vil være Vagtcentralen, der har oplyst ham om, at manden skulle ha-ve sagt, at han tidligere havde sparket hende, og at hun føltes kold.

Foreholdt videre fra samme rapport, side 604, 6. afsnit, har han forklaret, at kvinden så sådan ud. Kvinden så også ud til, at hun havde fået slag på krop-pen, men måske ikke så markant som i hovedet.

Han vil tro, at han talte med tiltalte om fotoene. Han husker ikke, hvad tiltal-te svarede.

Det var hans kollega, der sigtede tiltalte.

Han tror, at de ventede lidt med at fortælle tiltalte, at kvinden var død. Det er muligt, at det først var i detentionen, at tiltalte fik det at vide. Han kan ikke være sikker på, hvad tiltalte vidste om kvindens tilstand. Han tør ikke sige, om tiltalte var påvirket. Det er korrekt, at tiltalte skulle koncentrere sig om den snak, som han skulle have med vidnet og dennes kollega.

Politiassistent Vidne 6 har som vidne forklaret, at han var politiassistent den 24. juni 2025, hvor han blev kaldt til en gerningsstedsun-

dersøgelse i By, hvor der var en anholdt, der var sigtet for drab. Der skulle derfor laves en grundig gerningsstedsundersøgelse, og det er NKC, der foretager en sådan. Hans opgave var at assistere NKC i det omfang, der var behov for det, og samtidig være bindeled til politikredsen. Han var på gerningsstedet om morgenen eller formiddagen. Foreholdt at det af sagens akter fremgår, at det var kl. 7.15, har han forklaret, at det godt kan passe.

Da de kom frem, var gerningsstedet afspærret, og indsatslederen foretog briefing. NKC var også kommet til stede, og der blev lavet en hundesøgning. Tiltalte var ikke til stede. I entreen lå afdøde, der var blevet flyttet ud i entre-en i forbindelse med genoplivningsforsøg. Der blev lavet en findestedsundersøgelse, da retsmedicineren kom. En findestedsundersøgelse er et slags ligsyn på gerningsstedet, som retsmedicineren laver. Der laves aftørring af afdøde for biologiske spor, og der undersøges for skader, ligesom der tages fotos. Der blev lavet en erklæring herom. Det foregik uproblematisk. Han mener, at der blev angivet ukendt dødsårsag. Der var flere skader på afdøde, som var synlige for ham.

Der blev også foretaget en gerningsstedsundersøgelse, der blev lavet kronologisk. Det foregår på den måde, at man begynder udefra, hvor der laves relevant sporsikring fx aftørring af dørhåndtag og sålaftryk. Der bliver herefter lavet en vej hen til afdøde, hvor findestedsundersøgelse laves. Herefter fortsætter gerningsstedsundersøgelsen. Sporsikringsmæssigt kan han ikke huske, hvad der blev sikret, men lejligheden fremstod rodet som en misbrugslejlighed. Der var alkohol over det hele. Der var blodafsmitning forskellige steder i lejligheden bl.a. i soveværelset, enten på vægge eller dørkarme til stuen og i selve stuen.

Foreholdt Rapport KTK: Findesteds- og gerningsstedsundersøgelse, fil 1, side 46, 3. sidste afsnit, har han forklaret, at det godt kan passe, at der blev fundet de angivne blodpletter og -tilsmudsningerne.

Hans opgave var at medvirke til gerningssteds- og findestedsundersøgelsen og lave en rapport, som kredsen havde til brug for et eventuelt grundlovsforhør. Han skulle komme med en kort sammenfatning af den indledende undersøgelse, der kunne arbejdes videre med. Både NKC's og retsmedicinerens erklæringer kommer oftest senere, så derfor laves der en gerningsstedsundersøgelse. Retsmedicinerens og NKC's erklæringer angives i resumé, men følges op senere.

Foreholdt fra samme rapport, side 45, øverst, har han forklaret, at han har lavet resuméet efter, hvad retsmedicineren sagde. Han var med til findestedsundersøgelsen. Han kan ikke huske specifikt om brud på ribbenene.

Der var rodet og lå ting på gulvet i boligen. Når der er angivet mulige blodtilsmudsninger, så er det fordi, at det er NKC, der skal teste, om det også er det. Testene reagerer for blod, men ikke for om det er nyt eller gammelt

blod.

Politiassistent Vidne 7 har som vidne forklaret, at hun var politiassistent den 24. juni 2025, hvor hun blev sendt til en opgave i By. Hun er en del af den kontaktgruppe, der er bindeled mellem politi-kredsen og NKC. Der er brug for materiale fra hendes gruppe, så der er ma-teriale, der kan arbejdes videre med og bruges til fremstillinger. Hendes op-gave var at assistere NKC, der havde hovedopgaven.

Forurettede lå død i entreen. Forinden var en mand anholdt. Der skulle foretages en findestedsundersøgelse af en retsmedicinere og en gerningsstedsundersøgelse af NKC. Hun var med til en del af gerningsstedsundersøgelsen. Der blev sikret nogle spor ved aftørring. Hun tog billeder udefra og konstaterede, at soveværelsesvinduet stod åbent med sikringshasp. Hun mindes ikke, at der var tydelige tegn på opbrud.

Politiassistent Vidne 8 har som vidne forklaret, at han var politiassistent den 24. juni 2025, hvor han lavede en gerningsstedsundersøgelse i By. Han kommer fra NKC Vestafdelingen, der assisterer politikredsen i grove sager, hvor der kræves særlige kompetencer. Han fik at vide, at der var en anmelder, der ringede og sagde, at han havde udøvet vold mod sin samlever, der var livløs.

Da han kom til gerningsstedet, var der spærret af, og han fik en status på de efterforskningsskridt, der var foretaget. Derefter påbegyndte de gerningsstedsundersøgelsen. De startede ude og bevægede sig ind. De fandt ikke noget i haven, de vurderede havde relation til sagen.

Gerningsstedet var et mindre rækkehus, hvor man kom ind i en entre, hvorfra der var adgang til soveværelse og kombineret spise-stue og køkken. Afdøde lå i entreen.

Rollefordelingen er, at NKC tager sig af det kriminaltekniske, og retsmedicinen tager sig af det lægefaglige. Det kriminaltekniske kan være sikring af genstande omkring afdøde og aftørring af biologiske spor.

Foreholdt Kriminalteknisk undersøgelse Gerningsstedsundersøgelse pkt. 4.1 Kriminalteknisk undersøgelse af afdøde, fil 1, side 103, har han forklaret, at det var sådan, som situationen var.

Det er retsmedicinen, der kan udtale sig om findestedsundersøgelsen. De skriver en del af denne ind i gerningsstedsundersøgelsen.

Foreholdt fra ovennævnte, samme side pkt. 4.2 Findestedsundersøgelse, har han forklaret, at der kan være lægelige oplysninger, der påvirker strategier for undersøgelse af gerningsstedet, fx hvis der kan være tegn, der gør det relevant at lede efter fx en kniv.

Det blev vurderet, at hoveddøren ikke havde skader.

Foreholdt videre fra samme erklæring, side 104, 3. afsnit, Hoveddør, har han forklaret, at det var sådan.

De konstaterede blodtilsmudsninger flere steder i lejligheden. De vurderede, hvilken karakter blodtilsmudsningerne havde, og om de kunne have relation til den hændelse, de var sendt ud til. Det var svært at vurdere, da blodtilsmudsningerne var sporadiske og var flere steder.

Vedrørende undersøgelse af soveværelset var der flere blodtilsmudsninger. De vurderede, at det var svært at vurdere, om det havde noget med hændelsen at gøre, og han har vurderet, at det kan han ikke sige noget om.

Foreholdt fra samme erklæring, side 104, Soveværelse, har han forklaret, at det var sådan, at det var. Det er svært at sige, om rummet fremstod, som om der havde været tumult. Det hele var rodet og beskidt, og der lå ting i bunker på gulvet. Det er svært at vurdere, om det plejede at se sådan ud.

Blodudtværingen på ca. 75 cm er oplagt at tænke stamme fra udtrækning af afdøde fra soveværelsesgulvet til entreen.

Foreholdt fra samme erklæring, pkt. 7 Sammenfatning og vurdering, side 105, har han forklaret, at det er sådan, at det var. Hvert gerningssted er forskelligt. Er der meget blod og tydeligt, så er det væsentligt nemmere at forholde sig til. I den konkrete sag var der flere blodtilsmudsninger i rækkehuset, og det er svært at sige, om det har relation til den konkrete hændelse. De forskellige blodtilsmudsninger kunne godt stamme fra tidligere hændelser. De kunne ikke sige noget om alderen på blodet. Det vil kræve en laboratorieundersøgelse. Rækkehuset fremstod beskidt, og ting kunne have været der i længere tid, og han kan ikke sige noget om pletternes alder.

Meget blod er længere tid om at tørre end lidt blod. Mange af de blodtilsmudsninger, de fandt, var ganske små, og der kan være et stort spænd på, hvor længe det er om at tørre op. Han har brugt begrebet "blodtilsmudsning", der ikke konkretiserer nærmere, om blodet er fløjet, tværet eller påført på anden måde.

Statsobducent Vidne 9 har som vidne forklaret, at hun er statsobducent.

Foreholdt findestedsundersøgelse, Resumé og konklusion, fil 1, side 213, har vidnet forklaret, at de ved mistænkelige dødsfald bliver kaldt ud for at lave en findestedsundersøgelse. Det er politiet, der rekvirerer dem og NKC. Liget undersøges på stedet. Hendes opgave er at undersøge liget, og politiets teknikere undersøger gerningsstedet. På stedet undersøger de liget, så grundigt

som man kan, uden at røre for meget ved det. På det tidspunkt skal de give et skøn over dødstidspunkt og dødsårsagen, hvis de kan. Der sker senere en grundigere undersøgelse ved obduktionen.

Foreholdt obduktionserklæring, Resumé og konklusion, fil 1, side 222ff, har vidnet forklaret, at knusningen af brystkassen kan være forårsaget af adskillige kraftige, stumpe traumer. De arbejder med skalaen ”let” , ”moderat” og ”kraftig” . Kraftig er det stærkeste, og det udtryk bruger de, når der er sket knoglebrud. Hun kan ikke sætte tal på kraften, men det er meget kraftigt. Adskillige er mere end et par stykker. Hun kan ikke sætte tal på antallet af traumer, men der er forårsaget mange ribbensbrud, herunder på brystkassen. Der ligger kraft bag hvert enkelt ribbensbrud. Hun kan ikke sige noget om, hvor mange ribben et enkelt slag kan brække. Bristningen af milten er et resultat af et kraftig stumt traume mod bugen eller venstre side.

På grund af lokationen og antallet tyder det på, at traumerne er aktivt påført. Det er særligt på grund af de blodunderløbne mærker sammenholdt med mærkerne i ansigtet. Det tyder på, skaderne er aktivt påført og ikke sket ved et hændeligt uheld. Der var skader mange steder på kroppen og på steder, hvor man normalt ikke slår sig. Der var også skader ved begge øjne. En skade ved det ene øje kan være normalt, men ikke ved begge. Det samme gælder ribbensbruddene på begge sider af brystkassen.

Læsionerne 12, 38 og udriften i leveren viser ikke tegn på vital reaktion, og de kan derfor være påført omkring dødstidspunktet eller efter dødens indtræden. Det vurderer hun ud fra den måde, læsionerne ser ud på. Hun kan ikke sige, om de er påført flere timer inden eller lige omkring dødstidspunktet.

Samlet set kan hun sige, at skaderne er opstået efter adskillige stumpe traumer, herunder mange kraftige stumpe traumer.

Når de i obduktionserklæringen skriver ”anslag mod hårdt underlag eller lignende” , kan det være fald mod et gulv eller et bord. Et sådant fald er også et stumt traume.

De skriver i obduktionserklæringen, at nogle af ribbensbruddene kan være følger efter genoplivningsforsøg, fordi der er enkelte ribbensbrud, hvor der ikke har været blødning omkring bruddet. Når der ikke er blødning omkring et brud, tyder det på, at personen var død, da bruddet opstod. Når der er blødning omkring et brud, viser det, at der har været en vital reaktion, hvilket vil sige blodcirkulation omkring bruddet. Der, hvor de skriver om knusning af brystkassen, henviser de til de ribbensbrud, hvor der var blødning omkring.

Når de har vurderet, at læsionerne var friske, var det ud fra, at de havde den farve, som friske læsioner har, og der ikke er tegn på begyndende heling. Det er korrekt, at der efterfølgende viste sig at være en gammel blødning i hjernen, som man ikke med sikkerhed kunne se på det tidspunkt, obduktionser-

klæringen blev lavet. Det blev vurderet makroskopisk, at der både var friskt og sammenløbet blod i hjerneblødningen, men det er mikroskopien, der afgør, hvor friskt blodet var.

De kunne ikke med sikkerhed sige, om skaderne på armene var afværgelæsioner, men skaderne sad på et sted, hvor afværgelæsioner nogle gange opstår.

Foreholdt Supplerende erklæring, fil 1, side 329, har vidnet forklaret, at der blev lavet en supplerende erklæring, da der var undersøgelser, som tog noget tid at få lavet, fx mikroskopi.

Foreholdt Mikroskopisk undersøgelse, fil 1, side 333, har vidnet forklaret, at der ikke var noget på lunger, hjerte, lever eller nyrer, der havde betydning for skaderne. Man kunne se, at der var frisk blod i hjerneblødningen, hvor der ikke var tegn på begyndende opheling. Man kunne også se, at der var en ældre blødning i hjernen, hvor der var tegn på begyndende opheling. De vurderede, at den ikkefriske blødning var minimum 1 uge gammel, og at den friske blødning var mindre end 1½ døgn gammel. Den ældre blødning var ikke dødbringende, og man kunne man godt leve med den uden andre skader.

Foreholdt Personundersøgelse af tiltalte, Resumé og konklusion, fil 1, side 674, har vidnet forklaret, at de angav, at læsion 3-8 kunne være opstået som følge af ”slag mod en anden person, som oplyst”, fordi tiltalte i forbindelse med undersøgelsen havde forklaret, at han havde slået. Mange af læsionerne på forurettede kan godt være efter slag med knyttet hånd. Hvis man slår med flad hånd, vil den, der slår, typisk ikke selv få skader.

Foreholdt Retskemisk erklæring, fil 1, side 680f, har vidnet forklaret, at hun ikke kan udtale sig om mængden af amfetamin, tiltalte havde indtaget. Det er ud fra den kemiske sammensætning af amfetaminen, at det kan vurderes, om amfetaminen svarer til det, der ses i det illegale beslag. Amfetamin udskilles i urinen. Hvis der kun er påvist amfetamin i urinen og ikke i blodet, har det mistet sin effekt i kroppen.

Foreholdt Supplerende spørgsmål, fil 2, side 4ff, har vidnet vedrørende besvarelsen af spørgsmål 2 forklaret, at hudafskrabningen på halsen mest havde karakter af at være påført efter dødens indtræden, fordi den var gullig og pergamentagtig. Skaden kan være opstået af et enkelt eller flere kvælertag. Der var ikke brud på strubeskelettet, hvilket man kan se i forbindelse med kvælning. Det er ikke altid, der kommer mærker efter halsgreb. De kigger også efter punktformede blødninger i øjnene, når de vurderer, om der er sket kvælning. I denne sag var der punktformede blødninger i øjnene, men blødningerne kan også være opstået ved den stumpe vold, der var udøvet mod øjnene. Fordi der ikke var brud på strubeskelettet, er der ikke sikre holdepunkter for at sige, at der var sket kvælning.

Vedrørende besvarelsen af spørgsmål 4 har vidnet forklaret, at nogle af læsi-

onerne har ét læsionsnummer, som dækker over et område med flere skader. Antallet af læsionsnumre stemmer derfor ikke nødvendigvis med antallet af læsioner. Hun kan ikke sige, hvor mange ekstra læsioner, der kan være. Slår man samme sted flere gange, kan man også kun se én læsion, selvom der er slået flere gange.

Et traume kan godt give flere læsioner. For at vurdere, om det er tilfældet, skal man vide noget mere om, hvordan traumerne er påført og traumets karakterer. De påviste læsioner på afdødes mund kan godt være opstået ved ét traume, selvom der er flere læsioner.

Vedrørende besvarelsen af spørgsmål 6 har vidnet forklaret, at når de skriver ”let til moderat kraft”, så er det ikke ”kraftigt”. De konkluderede, at læsion 22-43 var følger af stump vold af let til moderat kraft, fordi der ved disse læsioner ikke var organskader eller knoglebrud.

Forevist oversigt over læsioner, fil 1, side 236-238, har vidnet forklaret, at skaderne på munden godt kan være fra ét traume. Man kan ikke altid se på huden, om der er dybe skader. Skaden på milten kan godt stamme fra læsion 15 eller 18.

Foreholdt yderligere Supplerende spørgsmål, fil 2, side 17f, har vidnet vedrørende besvarelsen af spørgsmål 3 forklaret, at ét stumt traume godt kan give blødning under både den hårde og bløde hjernehinde. Hun kan ikke ud fra den omstændighed, at der er blødning under begge hjernehindere, sige, om skaden er påført ved ét eller flere traumer. Normalt opstår der kun blødning under den ene hjernehinde. Hun kan ikke svare på, om det vil kræve et ekstra kraftigt stumt traume at påføre blødning under begge hjernehindere. Vedrørende besvarelsen af spørgsmål 4 har vidnet forklaret, at hun ikke er bekendt med Retslægerådets udtalelse.

Foreholdt Udtalelse fra Retslægerådet, fil 2, side 22ff, har vidnet vedrørende besvarelsen af spørgsmål 11 forklaret, at hun er enig i Retslægerådets udtalelse om, at det især er læsionerne på brystkassen og milten, der også selvstændigt kunne have medført dødens indtræden. Der er ikke andre skader, der kunne have medført døden. Hun er enig med Retslægerådet i, at det er hypotetisk og ikke lader sig besvare med sikkerhed. Vedrørende Retslægerådets besvarelse af spørgsmål 1 har vidnet forklaret, at man ikke kan sige noget om, hvor længe afdøde var bevidstløs forud for dødstidspunktet.

Et stumt traume i form af et fald mod et hårdt underlag kan godt medføre læsionen i baghovedet og give blødning i hjernen. Det kunne være ved et fald ud af en seng.

Det var den nye blødning i hjernen, der gjorde, at forurettede døde. Den gamle blødning i hjernen har fyldt noget i hjernen, men så er der kommet mere til. Hvis den nye blødning ikke var kommet, var forurettede ikke død. Hun

kan ikke sige med sikkerhed, om døden ville være indtrådt alene på grund af den nye blødning i hjernen, hvis den gamle blødning ikke havde været der. Det er hypotetisk. De har taget en samlet volumen blod, og det er ikke ad-skilt, om det er det ene eller det andet. Hvis forurettede ikke var død på det pågældende tidspunkt, kunne det være, det var fortsat med at bløde, så hun ville være død på et senere tidspunkt. Der er nogle usikkerheder, som de ikke har svar på. Det ville være inden for timer eller dage, forurettede ville være død, men ikke op til 7 dage.

Vidne 10 har som vidne forklaret, at hun kender tiltalte. De har kendt hinanden i 20 år, og de er rigtig gode venner. Tiltalte var på besøg hos hende den 15.-16. juni 2025, og hun havde ikke set ham i det forudgående år. Forud herfor så hun ham ofte. Hun kendte ham, før han lærte Forurettede at kende.

I hele vennegruppen var der enighed om, at det var forfærdeligt, at Forurettede og tiltalte var sammen. Der blev drukket for meget. Tiltalte gik fra at drikke øl og vin til at drikke vodka med Forurettede. De ville gerne have tiltalte væk fra Forurettede, da de ikke var gode sammen. Vidnet har haft tiltalte boende hos sig i 1 måned, og det har andre venner også, så han ikke var sammen med Forurettede. Tiltalte og Forurettede var ved at drikke sig selv ihjel sammen.

Forurettede var også hos vidnet den 15. juni 2025. Tiltalte kom sammen med Vidne 11, og Forurettede kom lidt senere i taxa. Tiltalte måtte hjælpe Forurettede med at gå. Tiltalte lavede mad om søndagen, men Forurettede nægtede at spise, men sad og drak vodka. Forurettede var meget, meget tynd. Forurettede nægtede at indtage næring, og hun var tæt på at dø af sult. Vidnet bemærkede ingen skader på Forurettede.

Tiltaltes og Forurettedes forhold kørte i et rul, hvor de drak noget vodka, skændtes og så havde de make-up sex.

Foreholdt afhøringsrapport af 24. juni 2025, fil 1, side 403, 3. afsnit, har vidnet forklaret, at tiltalte og Forurettede havde et master/slave forhold, hvor tiltalte ikke måtte tale med vidnet, uden Forurettede sad og kæftede op bagved. Hun har forklaret som angivet, at Forurettede godt kunne være provokerende.

Den 23. juni 2025 talte vidnet og tiltalte i telefon sammen. De talte om, at tiltalte skulle væk. De talte om, at Forurettede snart skulle dø, da hun var helt afkræftet og havde givet op på livet. Det skulle tiltalte ikke være i.

Vidnet kan ikke huske, hvornår den første samtale den 23. juni 2025 var. Hun kan huske, at de talte om, at vidnet havde set sin mormor dø af sult. Hun talte ikke med Forurettede, da der ikke var noget, der hed at tale med Forurettede. Det er vidnets konklusion, at Forurettede ikke ønskede at leve. Det var ikke noget, hun og Forurettede havde talt om.

Foreholdt samme afhøringsrapport, side 404, 2. afsnit, har vidnet forklaret, at

hun har forklaret, at hun talte med tiltalte to gange den 23. juni 2025, og at første gang var ca. kl. 15.15. Hun kan ikke huske at have forklaret, at både tiltalte og Forurettede havde været fysiske over for hinanden. Hun havde lige læst en artikel, og hun havde talt med en veninde om, hvorvidt artiklen var om til-talte og Forurettede.

Forurettede havde tidligere været i voldelige forhold, og den præmis ville tiltalte ik-ke være med på. Forurettede og tiltalte skændtes hver dag. Vidnet var ikke bekendt med, at tiltalte var fysisk over for Forurettede. Det var et stort tema, at det var til-talte ikke. Vidnet var i en choktilstand, da hun blev afhørt.

Foreholdt videre fra samme side, 4. afsnit, har vidnet forklaret, at hun ikke har forklaret til politiet, at de var fysiske over for hinanden, men at de skændtes.

Vidnet har hverken set eller hørt noget om, at tiltalte var fysisk over for Forurettede.

Det kan godt passe, at hun modtog en SMS-besked kl. 18.13 fra tiltalte, og det handlede om, at han havde været ude at handle og ville prøve at få Forurettede til at spise. Der stod noget med, at ”nordmand siger undskyld på bedste ma-ner”. Det har hun også forklaret til politiet. Tiltalte sagde undskyld til Forurettede for et dagligdags skænderi.

Vidnet og tiltalte talte sammen to gange den pågældende dag. Hun kan ikke huske, hvornår det var.

Foreholdt videre fra 5. afsnit, har vidnet forklaret, at, at det godt kan være ca. kl. 22.15, og at Forurettede var med på medhør. Både tiltalte og Forurettede var beru-sede, men alt var godt. Forurettede bød ikke ind i samtalen med noget vigtigt. Det kan godt være, at Forurettede sagde, at hun havde spist jordbær og fløde, men Forurettede løj tit om, at hun havde spist.

Samtalen tog måske 15 minutter. Forurettede lød, som hun plejede. Fuld, usammenhængende og dum at høre på. Forurettede sagde ikke noget om smerter eller et skænderi. Vidnet husker ikke, at Forurettede sagde andet end det anførte om jord-bær. Det var det sidste, som hun hørte til Forurettede, og hun har heller ikke hørt fra tiltalte efterfølgende.

Vidne 11 har som vidne forklaret, at han har kendt tiltal-te i ca. 20 år, og de er tætte venner. De sås ofte. Efter tiltalte mødte Forurettede, begyndte tiltalte at drikke meget mere alkohol.

Forurettede og tiltaltes forhold var hovedsageligt fyldt med kærlighed. De drak begge meget, og det kunne være en udfordring, og der var tidspunkter, hvor forholdet var udfordret. Tiltalte var hos vidnet en gang imellem, når det var for meget. Forurettede tog det ikke særligt godt, og ville gerne have, at tiltalte kom

hjem. Det gjorde tiltalte så, og de fandt ud af det.

Det er ikke vidnets indtryk, at der var vold i forholdet. Forurettede havde en mørk side, hvor hun kunne tale ned til tiltalte, men det har tiltalte aldrig købt ind på. Vidnet har selv overværet, at Forurettede sagde grimme ting. Det er svært at si-ge, hvad hensigten har været. Tiltalte tog i sådanne tilfælde enten hen til vid-net, eller tiltalte og Forurettede talte sammen om det.

Vidnet kender tiltalte som omsorgsfuld og tilgivende. Vidnet talte ikke med tiltalte op til anholdelsen. Det kan godt passe, at han talte med tiltalte lørdag eftermiddag den 21. juni 2025. Han tror, at de talte om penge og vidnets dat-ter. Forurettede var oftest med på medhør, men han ved ikke, om hun var på medhør den pågældende dag. Forurettede talte bare med, hvis hun var på medhør.

Vidnet så sidst Forurettede den 16. eller 17. juni 2025 hos Vidne 10. Forurettede var tynd, og hun havde ikke spist så meget. Hun var lidt dårligt gående og klage-de over rygsmerter.

Vidnet har ikke set Forurettede falde, men hun har selv fortalt, at hun er faldet fx på vej op for at handle.

Vidnet lagde ikke mærke til, om Forurettede havde skader på ansigt eller kroppen den 16. juni 2025. Forurettede havde den seneste periode været udmagret og ville ikke spise.

Han er ikke bekendt med, at der har været noget fysisk mellem tiltalte og Forurettede. Han har aldrig haft en mistanke om det, og han har ikke talt med hver-ken tiltalte eller Forurettede herom.

Foreholdt afhøringsrapport af 24. juni 2025, fil 1, side 424, sidste afsnit, 1. pkt., har vidnet forklaret, at han ikke kan huske, at han har sagt, at Forurettede tidligere havde sagt, at tiltalte havde slået hende, men han står ved, hvad han har sagt. Han husker, at Forurettede er faldet, og så har tiltalte sagt til vidnet, at Forurettede havde beskyldt tiltalte for at slå. Foreholdt 2. og 3. pkt. har vidnet for-klaret, at han ikke kunne forestille sig, at tiltalte havde slået, da tiltalte ikke er sådan.

Vidne 12 har som vidne forklaret, at hun har været kærester med tiltalte, og de har to børn sammen på 10 og 12 år. De gik fra hinanden for ca. 8 år siden. De var glade for hinanden, men tiltalte kunne ikke stoppe med at drikke alkohol. De har klaret det godt efterfølgende på trods af udfordringer, og de har et godt samarbejde vedrørende børnene.

Det gik meget ned ad bakke for tiltalte, da han mødte Forurettede. Han begyndte at drikke mere. Han stoppede også med at komme og spise hos vidnet og deres to børn om onsdagen, og det blev sværere at have en tættere relation. Vidnet har aldrig mødt Forurettede.

Hun talte i telefon med tiltalte den 23. juni 2025 omkring middagstid. Hun var i sommerhus med sin familie på Samsø. Hun er ret sikker på, at det var tiltalte, der ringede til hende. Tiltalte var oppe at køre og enormt beruset. Hun havde svært ved at have kontakt med ham under samtalen. Han sagde, at han havde slået Forurettede, og at han var ude af den. Han var oprevet, frustreret og i chok over at have slået Forurettede. Vidnet blev overrasket, og tiltalte havde aldrig tidligere sagt, at han havde slået.

Tiltalte sagde til vidnet, at han havde slået Forurettede i hovedet. Hun spurgte, hvordan Forurettede havde det, og han svarede, at Forurettede brokkede sig over, at hendes tænder var løse. Tiltalte spurgte vidnet, hvorfor Forurettede skulle provokere ham så meget. Vidnet tror, at tiltalte var ked af det. Hun sagde, at hun ikke syntes, at Forurettede havde fortjent, at hun fik ham "ned ad den sti". Hun sagde, at tiltalte skulle tage sine ting og tage hen til Vidne 11.

Når vidnet talte i telefon med tiltalte, var Forurettede nogle gange med i baggrunden. Forurettede blandede sig og var afbrydende, når de talte sammen. Det var for at beskytte tiltalte, at vidnet sagde til ham, at han skulle komme væk fra forholdet til Forurettede.

Hun ved ikke, om Forurettede var til stede bagved under telefonsamtalen den dag. Forurettede blandede sig ikke i samtalen, og hun husker det ikke i dag. Hun har ikke hørt om, at der skulle være vold imellem tiltalte og Forurettede tidligere.

Vidne 1 har som erstatningssøgende forklaret, at Forurettede var hendes eneste søskende. Forurettede var hendes storesøster. Før Forurettede fik sit misbrug, havde de et tæt forhold til hinanden. Forurettede var 14 år ældre end hende, og Forurettede var derfor med til at opdrage hende, særligt i teenageårene, hvor deres mor i en periode var syg. Forurettede var hendes rollemodel og hjalp hende igennem.

Deres fælles mor havde kræft og døde i påsken i år. Deres far døde for 10 år siden. Forurettede var en rigtig god søster, når hun ikke var i aktivt misbrug, og de tilbragte meget tid sammen med deres børn. Hun var med til fødslen af Forurettedes søn, Erstatningspart.

Hun har haft meget kontakt til Forurettede i deres voksenliv, men det har været sporadisk, når Forurettede var aktivt misbrugende. Hun har været involveret i meget i forhold til kommunen, særligt før Erstatningspart blev anbragt. Hun var Forurettedes pårørende til netværksmøder m.v. Hun har også taget Erstatningspart, da han var 8 uger, hvor Forurettede fik et tilbagefald.

Forurettede fik udleveret antabus, og det var ofte sådan, at når der var lukket i al-koholrådgivningen, så var det hende, der gav Forurettede antabussen.

Når Forurettede havde det svært og var i misbrug, forsøgte hun at støtte Forurettede.

Nogle gange var det lettere end andre. Forurettede prøvede at skåne hende, og der-es mor har fortalt mange ting, som vidnet ikke vidste.

Hun hjalp fx Forurettede med at få hjælp fra en bostøtte, en ergoterapeut eller kom-me til samvær med Erstatningspart. Det var lidt den omvendte verden, da det var hende, der agerede storesøster for Forurettede.

Tidligere hjalp hun også Forurettede med praktiske ting som indkøb, men efter Forurettede flyttede sammen med tiltalte, isolerede Forurettede sig. Hun kørte også Forurettede, hvis der skulle købes en fødselsdagsgave til Erstatningspart.

Efter Forurettedes død kunne deres mor ikke tage ansvar for noget, så hun stod for begravelsen og samlede dem, som Forurettede kendte. Hun har også haft samvær med Erstatningspart hver anden weekend siden. Erstatningspart har det ikke godt, men de taler om Forurettede.

Da Forurettedes lejlighed blev frigivet af politiet, stod hun for at rydde den. Lejligh-heden var ulækker og beskidt, og hun skulle sørge for at pakke både Forurettedes og tiltaltes ting. Det var grænseoverskridende, fordi det også var et gernings-sted med blod og ødelagte døre. Hun havde 14 dage, så hun måtte bare gå i gang.

Det er hårdt at vide, at en, man elsker, har været udsat for så meget smerte. Hun var sygemeldt i begyndelsen og fik sovemedicin, da hun fik forestillinger om, hvordan Forurettede blev sparket i hovedet. Det kom igen, da hun var ude i lejligheden igen efter 1 ½ måned. Det har været en svær tid.

Forurettede har haft misbrug sporadisk over i hvert fald 10 år. Hendes kontakt til Forurettede blev ikke mindre på grund af Forurettedes misbrug. På nogle tidspunkter hav-de hun faktisk mere kontakt med Forurettede, da hun var meget involveret i forbin-delse med Erstatningsparts anbringelse. Når Forurettede var sammen med tiltalte, så hun mest Forurettede, mens de var hos deres mor. Det var sjældent, hun var alene med Forurettede og tiltalte. De første år, hvor Forurettede var sammen med tiltalte, kunne de godt være sammen, men de seneste år var de ikke så meget sammen, og det var svært at få kontakt til Forurettede. Det sidste år så hun nok Forurettede 1 gang om måneden eller hver anden måned måske. Det var hos deres mor, og der var tiltalte også med. Hun talte også i telefon med Forurettede, men Forurettede var svær at få fat i.

Øvrige oplysninger

Tirsdag den 24. juni 2025 kl. 04.53 modtog Alarmcentralen et opkald fra tiltalte, hvor han oplyser bl.a., at han er kommet til at slå på sin ”dame”, der var helt kold, at han havde slået hende i ansigtet, og at han havde givet hende cirkelspark i maven.

Ved politiets ankomst til Adresse, By kl. 5.06 traf

man tiltalte i soveværelset sammen med Forurettede. Der blev straks iværksat genoplivningsforsøg af Forurettede, der kl. 5.12 blev er-klæret død.

Af Kriminalteknisk erklæring Gerningsstedsundersøgelse af 8. oktober 2025 fremgår bl.a.:

”4.1 Kriminalteknisk undersøgelse af afdøde

Afdøde lå helt afklædt midt på entrégulvet med benene i retning mod hoveddøren. Hendes hoved lå drejet mod venstre, og der var en mindre blodplamage på gulvet ud for hendes ansigt. Hendes venstre fod og underben lå delvist under et oplag af beklædningsgenstande, som lå på gulvet til højre lige inden for hoveddøren. Omkring hende, og delvist under hende, lå der flere beklædningsgenstande, herunder strømper. Afdøde havde fået påsat diverse udstyr fra livredende førstehjælp, ligesom der lå diverse emballage og udstyr til førstehjælp på gulvet omkring hende. Hun havde en ring på højre 4. finger og en armkæde omkring højre håndled.

...

4.2 Findestedsundersøgelse

Findestedsundersøgelsen blev udført den 24. juni 2025 i tidsrummet fra ca. kl. 0930 til ca. kl. 1025 af Institut for Retsmedicin i Aarhus v/ læge Person 3, i samarbejde med Person 4, Person 5 og Vidne 8 fra NKC Vest, samt på Vidne 6 fra Østjyllands Politi.

Umiddelbart efter findestedsundersøgelsen udtalte RI v/ læge Person 3, at *afdøde havde talrige blodunderløbne mærker i ansigt og på kroppen samt et muligt ribbensbrud. Dødsårsagen kunne ikke endeligt klarlægges ved findestedsundersøgelsen.*

...

Soveværelse

(foto 19-27)

Soveværelset fremstod snavset og rodet, idet gulvet var støvet, og der var flere tilsmudsninger på væggene. På gulvet lå der flere beklædningsgenstande, husholdningsartikler, flasker – herunder spiritusflasker og øldåser. Langs den østlige væg stod en stor skibskiste, hvorpå der lå diverse sengetøj. Foran kisten stod der nogle fyldte kurvekasser, hvorpå der lå puder og beklædning. På den ene pude, en hovedpude uden betræk, var der flere blodtilsmudsninger, hvoraf den ene blev testet med Combur med reaktion som for blod.

I det sydvestlige hjørne stod der en dobbeltseng med to topmadrasser

uden lagener. I sengen lå der sengetøj samt førstehjælpsudstyr fra politipatruljen. I området omkring førstehjælpsudstyret, i enden op mod den vestlige væg, var der en større blodtilsmudsning, som ved test med Combur gav reaktion som for blod. Sengen generelt var generelt tilsmudset, og flere af tilsmudsningerne fremstod som værende blodtilsmudsninger. På den vestlige væg ved sengen var der ligeledes flere blodtilsmudsninger, som ved test med Combur gav reaktion som for blod.

På den nordlige væg hang der et spejl, og på væggen nær spejlets øvre højre hjørne var der en mindre blodtilsmudsning, som ved test med Combur gav reaktion som for blod.

I vindueskarmen over sengen stod der bl.a. flere spiritusflasker og øldåser, og på én af spiritusflaskerne var der en meget utydelig blodtilsmudsning, som ved test med Combur gav reaktion som for blod. Vin-duet i soveværelset var åbent og haspet i et sikringsbeslag.

På gulvet under radiatoren lå der flere spiritusflasker, øldåser, tobaksemballage og en Samsung mobiltelefon. Mobiltelefonen blev udleveret til kriminalteknisk kontaktperson Vidne 7.

I det nordvestlige hjørne stod der et mindre sengebord, hvorpå der bl.a. lå 2 kartoner mælk, 3 øldåser, et askebæger og en lighter. Bag bordet lå der en mindre lampe, og under bordet lå der bl.a. flere spiritusflasker, øldåser, beklædning og tobak.

På gulvet i området ved siden af sengen og i retning mod døren var der en blodudtværing der strakte sig over mere end ca. 75 cm.

På soveværelsesdørens udvendige side var dørgrebet knækket, hvorved selve grebet manglede, og der var en skade midt på døren.”

Af obduktionserklæring af 2. juli 2025 fra Aarhus Universitet, Institut for Retsmedicin, vedrørende Forurettede fremgår bl.a.:

"Resumé og konklusion

Ved obduktionen af den 50-årige kvinde, der blev fundet død på egen bopæl, fandtes:

Bløddelshævelse og blodunderløbne mærker i hovedet (1-3, 5) med underliggende blødninger i kraniets bløddeler og blødning under den hårde hjernehinde (165 g) på højre side, blødninger under den bløde hjernehinde på højre og venstre side, væskeopstemning af hjernen, og mulige blødninger i hjernestammen (incarcerationsblødninger).

Blodunderløbne mærker på brystkassen (14, 15), bugen (16-18) og

ryggen (19-21) med underliggende knusning af brystkassen, med brud af 2.-12. ribben på højre side og 2.-6., 8-12. ribben på venstre side, sammenklapning af venstre lunge, blødning i højre brysthule (80 ml), blødning i venstre brysthule (150 ml), blødninger og udrifter på bagsiden af begge lunger samt bristning af milten med blødning til bughulen (450 ml), blødning i bugens bugnet, udrift i leveren og blødning i slimhinden i tolvfingertarmen. Hudafskrabninger på næsen (6) med underliggende brud af næsebenet.

Desuden påvistes blødning i brystvæggen og rygmuskulaturen på højre og venstre side og blødning i væggen af hjertets højre forkammer. Enkelte punktformede blødninger i højre øjes øvre bindehinde, fladeformede blødninger i begge øjnes senehinder, blødning i halsmuskulaturen på højre side samt let blødning ved skjoldbrusken. Der fandtes ingen brud af strubeskelettet.

Udvendigt fandtes yderligere slimhindeudrifter med underliggende slimhindeblødninger på læberne (8-11), hudafskrabninger i ansigtet (4, 7), på halsen (12), brystet (13), højre underben (36, 38), venstre lår (39), blodunderløbne mærker på højre arm (22-25, 27, 28) venstre arm (29-33), højre ben (34, 35, 37), venstre ben (39, 40, 42, 43), skorpe-dækkede sår på højre underarm (26) og venstre knæ (41).

Af forudbestående sygdomsforandringer fandtes luftudvidelser på begge lunger (emfysem), fedtlever, let åreforkalkning i halspulsåren, og moderat åreforkalkning i legemspulsårens bryst- og bugdel.

Forudgående CT-scanning viste blødning under den hårde hjernehinde på højre side med sammenpresning af det højre hulrumssystem i hjernen med let midtlinjeforskydning samt sammenklappet lunge på venstre side.

Det er oplyst, at nu afdøde var kendt med alkoholmisbrug og angst. Derudover var hun kendt med rygsmerter og havde i juni 2025 fået foretaget en lungefunktionstest.

Dødsårsagen må på baggrund af det oplyste og obduktionsfundene antages at være blødning under den hårde hjernehinde med nedpresning af hjernen i kombination med knusning af brystkassen heraf følgende sammenklapning af venstre lunge og blødning i brysthulen samt udrifter i milten med blødning til bughulen.

Blødningen under den hårde hjernehinde er følge efter et eller flere stumpe traumer som f.eks. slag mod hoved/ansigt, anslag mod hårdt underlag eller lignende. Læsionerne i hoved og ansigt (1-11), med underliggende brud af næsebenet, de punkt- og fladeformede blødninger i øjnene, blødningerne i halsens bløddel, samt læsionerne på brystkasse

(13-15), bug (16-18), og ryg (19-21) med underliggende brud af rib-ben, blødninger og udrifter i begge lunger, bristning af milten, blødning i bughulen, blødning i bugnettet, blødningerne i brystvæg og rygmuskulaturer og udrift i leveren er friske og følger efter adskillige, kraftige stumpe traumer og har langt overvejende karakter af at være aktivt påført. De øvrige læsioner (12, 22-25, 27-40, 42, 43) er ligeledes friske og følger efter stumpe traumer. Læsionerne 26 og 41 er ældre og uspecifikke.

Det har været overvejet, om nogle af de påviste læsioner på armene kan have karakter af afværgelignende læsioner.

Læsionerne på halsen (12), på højre ben (38) samt udriften i leveren kan have karakter af at være påført efter dødens indtræden.

Den påviste blødning i væggen af hjertets højre forkammer samt brud af 2.-3. ribben fortil på højre side og 5. ribben fortil på venstre side uden omkringliggende blødning, kan være følger efter genoplivningsforsøg.

Blødningen i tolvfingertarmen er uspecifik og har ikke haft betydning for dødsfaldet.

Der vil blive foretaget supplerende mikroskopisk og retskemisk undersøgelse. Når resultaterne heraf foreligger, fremsendes en supplerende erklæring."

Af Mikroskopisk undersøgelse af 29. juli 2025 fremgår bl.a.:

"Hjerne (07.01-07.06 og 09.01-09.02): Der ses subaraknoidal blødning i snit fra frontal cortex samt fra begge tindingelapper og spredte intraparenkymatøse blødninger i snit fra medulla oblongata og en smule i pons. I snit fra dura og den subdurale blødning ses såvel helt frisk blødning samt følger efter tidligere blødning med fibrøst fortykkede strøg indeholdende fibroblaster og hæmosiderofager. Konklusivt er der således tale om både en frisk blødning samt en ældre blødning af skønsmæssigt minimum en uges alder."

Aarhus Universitet, Institut for Retsmedicin har den 5. november 2025 besvaret supplerende spørgsmål. Det fremgår af besvarelsen bl.a.:

”

1. Der bedes oplyst et tidsmæssigt interval indenfor hvilket, døden er indtruffet, således at det også fremgår, hvornår døden senest er indtruffet.

2. Er den vold, som sigtede har erkendt at have begået (se neden-

for*) forenelig med de mærker og skader, der findes på afdøde og dødens indtræden? Herunder kan den erkendte vold have forårsaget de afrundede blodunderløbne mærker på arme og ben (læsion 22, 23, 31, 34 og 37), eller er disse påført med et redskab, og i givet fald hvilken type redskab?

3. Er der andre skader, der er påført med et redskab, og i givet fald hvilke og hvilken type redskab?
4. Hvor mange voldshandlinger (slag, spark m.v.) har afdøde mindst været udsat for? Jeg er opmærksom på, at der er opgjort 43 læsioner, men kan det fastslås, at nogle af læsionerne skyldes to eller flere voldshandlinger, således at det samlede antal voldshandlinger overstiger 43?
5. Skal erklæringen forstås sådan, at læsionerne 1-21 alle er følger efter adskillige, kraftige stumpes traumer? Hvis ikke, hvilken kraft er de så udført med?
6. Med hvilken kraft er læsionerne 22-43 udført?
7. Havde afdøde let ved at få blå mærker?
8. Er der yderligere bemærkninger fra Institut for Retsmedicins side?

*Den af sigtede erkendte vold:

Søndag den 22. juni 2025:

Et knytnæveslag på højre øje.

Flere lussinger og knytnæveslag på kroppen.

Mandag den 23. juni 2025:

Et knytnæveslag på venstre øje.

Flere lussinger.

Ca. 5-6 kvælertag med én hånd (skiftevis med højre og venstre hånd) af en varighed på ca. 10 sekunder. Han klemte til, men løsede grebet, når hun gispede efter vejret. Et eller to af dem var muligvis med begge hænder.

Flere knytnæveslag på kroppen, mindst 5.

3-5 spark med knæ i ribbenene – sigtede løftede sit knæ op og med knæet gav hende stød i hendes højre side, mens de begge lå i sengen. Sparkede hende ud af sengen ved at sparke hende i siden 2 gange, så hun faldt ud af sengen, der har en højde på 57 cm, incl. topmadras, begge gange faldt hun ned på et trægulv, hvor der lå en hel del tøj. Et tramp på hendes ryg, mens hun lå på gulvet. Ikke et hårdt tramp, men en markering.

Besvarelse

Til grund for besvarelsen lægges findestedsundersøgelsen af 2. juli 2025, obduktionserklæringen af samme dato, den supplerende erklæring af 29. juli 2025 samt ovenstående oplysninger.

Ad 1

Døden antages at være indtruffet ca. 6-12 timer forud for findestedsundersøgelsen kl. 09.52.

Ad 2

Der er beskrevet flere læsioner på afdøde, end der kan forklares ved den af sigtede erkendte vold, særligt i hovedet. Den beskrevne vold mod hovedet i form af to knytnæveslag og lussinger, kan således ikke forklare alle læsionerne. Betydningen for dødens indtræden af den erkendte vold i hovedet kan ikke sikkert afgøres.

De af sigtede beskrevne kvælertag kan stemme overens med læsionerne på halsen (12), selvom disse mest har karakter af at være påført efter dødens indtræden. Der er ingen andre sikre holdepunkter for kvælningsforsøg.

De beskrevne knytnæveslag på kroppen og spark i ribbenene samt i siden er forenelige med en del af de læsioner, der fandtes på afdøde og kan muligt have været medvirkende til dødens indtræden, hvis læsionerne er påført med stor kraft.

De afrundede, blodunderløbne mærker på arme og ben (22, 23, 31, 34 og 37) kan ikke forklares som beskrevet af sigtede. Læsionerne er ikke karakteristiske for at være påført med et specifikt redskab.

Ad 3

Ingen af læsionerne har karakter af at være påført med et specifikt redskab.

Ad 4

Afdøde antages at have været udsat for mindst 43 stumpe traumer, men antallet kan meget vel have været meget højere, da flere læsioner har karakter af at være opstået som følge af mere end et traume.

Ad 5

De påviste knoglebrud (brud af næsen og de talrige ribbensbrud) samt bristningen af milten, er følger efter adskillige kraftige, stumpe traumer. Bruddet af næsen er muligt relateret til læsion 6, men i forhold til ribbensbruddene og bristningen af milten kan det ikke med sikkerhed siges, hvilke af de overlæggende læsioner på huden, der kan relateres hertil.

Ad 6

Læsionerne 22-43 er følger efter stump vold af let til moderat kraft.

Ad 7

Der foreligger ingen lægelige oplysninger, der tyder på, at afdøde havde let ved at få blå mærker. De påviste forandringer i leveren vurderes ikke at have medført en grad af leversvigt, som har haft betydning for blodets størkningsevne.

Ad 8

Vi vil gøre opmærksom på, at dødsattesten er til brug for dødsårsagsstatistikken og kan ikke erstatte de retsmedicinske erklæringer. Dødsattesterne er derfor ikke velegnede til retslig brug.”

Aarhus Universitet, Institut for Retsmedicin har den 24. november 2025 besvaret yderligere supplerende spørgsmål. Det fremgår af besvarelsen bl.a.:

”

- *Kan den af sigtede erkendte vold mod hovedet i form af to knytnæveslag og lussinger forklare, de delvis dødbringende skader i hovedet i form af blødning under den hårde hjernehinde med nedpresning af hjernen?*
- *Kan et fald fra sengen (se vedlagte fotos) forårsage de delvis dødbringende skader i hovedet i form af blødning under den hårde hjernehinde med nedpresning af hjernen?*
- *Der bedes oplyst et tidsmæssigt interval forud for dødens indtræden, indenfor hvilket de delvis dødbringende skader i hovedet i form af blødning under den hårde hjernehinde med nedpresning af hjernen er opstået? (Hvor længe kan man overleve med disse skader?)*
- *Ville afdøde have overlevet, såfremt skaden i form af blødning under den hårde hjernehinde med nedpresning af hjernen ikke var opstået?*
- *Kan det antages, at afdøde har været bevidstløs forud for dødens indtræden? I bekræftende fald kan det da angives på, hvilket tidspunkt afdøde har været bevidstløs? Kan det i givet fald angives, hvilke skader der kan have medført bevidstløshed?*

Besvarelse

Til grund for besvarelsen lægges findestedsundersøgelsen af den 2. juli 2025, obduktionserklæringen af samme dato, den supplerende erklæring af 29. juli 2025 samt supplerende spørgsmål af den 05. november 2025 og billedmateriale fremsendt med supplerende spørgsmål den 21.

november 2025.

Ad 1

To knytnæveslag kan muligt forklare skaderne i hovedet med blødningen under den hårde hjernehinde, såfremt slagene er påført med stor kraft (som ved en boksekamp).

Ad 2

Fald fra seng i 57 cm's højde kan muligt have forårsaget blødningen under den hårde hjernehinde

Ad 3

Der er ved mikroskopi konstateret en ældre blødning under den hårde hjernehinde, der skønnes minimum 7 dage gammel. Derudover er der fundet elementer af frisk blødning under den hårde hjernehinde og under den bløde hjernehinde, hvis alder ikke kan nøjagtig specificeres, men de friske blødninger vurderes formentlig at være under 1,5 døgn gammel.

Ad 4

Hvis nu afdøde ikke havde haft den påviste blødning under den hårde hjernehinde, må det antages at hun kunne være afgang ved døden som følge af de andre påviste skader, såfremt hun ikke havde modtaget relevant lægelig behandling herfor.

Ad 5

Det må antages, at nu afdøde var bevidstløs forud for dødens indtræden grundet de påviste blødninger under den hårde- og bløde hjernehinde. Tidspunktet for hvornår bevidstløsheden er indtrådt kan ikke nærmere præciseres.”

Retslægerådet har den 13. marts 2026 afgivet en udtalelse, hvoraf fremgår bl.a.:

”Spørgsmål 1:

Der bedes oplyst et tidsmæssigt interval inden for hvilket, døden er indtruffet, således at det også fremgår, hvornår døden senest er indtruffet.

Retslægerådet skønner på baggrund af den i findestedserklæringen beskrevne udvikling af ligpletter og dødsstivhed samt den målte temperatur på findestedet og kropstemperatur i øret, suppleret med anvendelse af Henssages nomogram for hjerne temperatur, at døden kan være indtruffet ca. 8-14 (11 timer +/- 3 timer) timer forud for tidspunktet for temperaturmålingen.

Spørgsmål 2:

*Er den vold, som sigtede har erkendt at have begået (se nedenfor *) forenelig med de mærker og skader, der findes på afdøde og dødens indtræden? Herunder kan den erkendte vold have forårsaget de af blodunderløbne mærker på arme og ben (læsion 22, 23, 31, 34, og 37 nævnt i obduktionserklæring af 2.juli 2025, se vedlagte fil 2, s. 222), eller er disse påført med et redskab, og i givet fald hvilken type redskab?*

Nedenstående opstilling over voldsforhold, som sigtede har erkendt, er af overskuelighedshensyn flyttet op til spørgsmål 2. I spørgetemaet fremgår forholdene efter spørgsmål 12.

**Den af sigtede erkendte vold:*

Søndag den 22. juni 2025:

1 knytnæveslag på højre øje

Flere lussinger og knytnæveslag på kroppen. Mandag den 23. juni 2025:

Et knytnæveslag på venstre øje

Flere lussinger

Ca. 5-6 kvælertag med en hånd (skiftevis med højre og venstre hånd) af en varighed på ca. 10 sekunder. Han klemte til, men løsede grebet, når hun gispede efter vejret. Et eller to af dem var muligvis med begge hænder.

Flere knytnæveslag på kroppen, mindst 5.

3-5 spark med et knæ i ribbene - sigtede løftede sit knæ op, og med knæet gav hende stød i hendes højre side, mens de begge lå i sengen.

Sparkede hende ud af sengen ved at sparke hende i siden 2 gange, så hun faldt ud af sengen, der har en højde på 57 cm. incl. topmadras, begge gange faldt hun ned på et trægulv, hvor der lå en hel del tøj.

Flere af de i spørgetemaet angivne læsioner (læsion 22, 23, 31, 34, og 37) omfatter adskillige afrundede og blodunderløbne mærker, som er beliggende tæt på hinanden. Læsionernes anatomiske beliggenhed, antal og udseende kan være forenelig med, at de kan være opstået ved moderat stump vold, såsom gentagne slag med hænder, herunder knyt-næveslag og spark bl.a. med knæ samt fald med anslag, som angivet af Tiltalte.

På halsen påvistes læsioner foreneligt med, at der kan have været udøvet halsgreb, som der er forklaret i sagen. Læsionerne skønnes ikke at have karakter af at være blevet påført med et redskab.

Retslægerådet vurderer, at det ved obduktionen påviste antal læsioner samlet set overstiger det forklarede antal af voldspåvirkninger.

Spørgsmål 3:

Er der andre skader, der er påført med et redskab, og i givet fald hvilke og hvilken type redskab?

Det skønnes ikke, at der er skader, som har karakter af at være blevet påført med et redskab.

Spørgsmål 4:

Hvor mange voldshandlinger (slag, spark, mv.) har afdøde mindst været udsat for? Jeg er opmærksom på, at der er opgjort 43 læsioner i obduktionserklæringen, men kan det fastslås, at nogle af læsionerne skyldes to eller flere voldshandlinger, således at det samlede antal voldshandlinger overstiger 43?

Flere af læsionerne, som er anført i obduktionserklæringen, indeholder flere skader, såsom blodunderløbne mærker. Det samlede antal voldshandlinger skønnes derfor at overstige antallet af de 43 læsioner.

Spørgsmål 5:

Skal obduktionserklæringen forstås sådan, at læsionerne 1-21 alle er følger efter adskillige, kraftige stumpe traumer? Hvis ikke, hvilken kraft er de så udført med?

Idet læsionerne 1-21 omfatter forskellige skader af forskellig sværhedsgrad, må læsionerne være opstået ved varierende kraft og heraf må de traumer, som har forårsaget knoglebrud og læsioner af indre organer, herunder bristning af milten, skyldes svær stump vold.

Spørgsmål 6:

Med hvilken kraft er læsionerne 22-43 nævnt i obduktionserklæringen udført?

Retslægerådet vurderer, at læsionerne 22-43 er opstået ved let til moderat stump vold.

Spørgsmål 7:

Havde afdøde let ved at få blå mærker?

Af det foreliggende materiale, herunder vidneafhøring fra egen læge

(C-2-3-1) og journal fra egen læge, fremgår det, at Forurettede var kendt med et mangeårigt narkotika- og alkoholmisbrug.

Der foreligger ikke nogen resultater af blodprøver, som kan indikere en forstyrrelse af blodstørkningsevnen. Ved obduktionen påvistes en fedtlever, som ses ved alkoholmisbrug. Der er ikke beskrevet fund, som kan ses ved nedsat blodstørkningsevne.

Samlet er der således ingen sikre fund, der tyder på en sygdoms- eller alkoholmisbrugsbetinget nedsat blodstørkningsevne. Retslægerådet finder således ikke i det foreliggende materiale grundlag for at antage, at Forurettede havde let ved at få blå mærker.

Spørgsmål 8:

Kan den af sigtede erkendte vold mod hovedet i form af to knytnæves-lag og lussinger forklare, de delvis dødbringende skader i hovedet i form af blødning under den hårde hjernehinde med nedpresning af hjernen?

Retslægerådet skønner, at den påviste blødning under den hårde hjernehinde muligt kan være opstået som følge af et eller flere stumpe voldspåvirkninger mod hovedet/ansigtet, herunder ved knytnæveslag mod hovedet/ansigtet.

Det kan dog ikke afvises, at blødningen er opstået ved anslag mod hårdt underlag, som ved fald med anslag.

Det skønnes, at blødningen med mindre end 50 % sandsynlighed er opstået ved påførsel af lussinger, idet det vil kræve en større kraftpåvirkning, end den der kan udøves ved lussinger, at udløse en blodansamling under den hårde hjernehinde.

Det skal anføres, at man ved den supplerende undersøgelse med mikroskopi fandt, at blodansamlingen omfattede en ældre del, som minimum var syv dage gammel, og en frisk del, som kan være opstået omkring hændelsestidspunktet.

Retslægerådet skønner derfor, at Forurettede har været udsat for mindst to episoder med stump vold mod hovedet - én minimum syv dage forud for hændelsestidspunktet og én omkring hændelsestidspunktet.

Spørgsmål 9:

Kan et fald fra sengen (se vedlagte fotos) forårsage de delvis dødbringende skader i hovedet i form af blødning under den hårde hjernehinde med nedpresning af hjernen?

Det er muligt, at et fald fra en seng med anslag mod et hårdt underlag kan medføre en blødning under den hårde hjernehinde. Det skal anføres, at Forurettede må have været udsat for et andet stumpt traume mod hovedet minimum syv dage forud for hændelsen.

Spørgsmål 10:

Der bedes oplyst et tidsmæssigt interval forud for dødens indtræden, inden for hvilket de delvis dødbringende skader i hovedet i form af blødning under den hårde hjernehinde med nedpresning af hjernen er opstået? (Hvor længe kan man overleve med disse skader?)

Den friske blodansamling under den hårde hjernehinde er opstået omkring hændelsestidspunktet, mens den ældre del af blodansamlingen er opstået minimum syv dage forud for hændelsestidspunktet.

Det er vanskeligt at præcisere det tidsmæssige interval for den friske blodansamling, om end det formentlig ikke er ældre end omkring et døgn.

Spørgsmål 11:

Ville afdøde have overlevet, såfremt skaden i form af blødning under den hårde hjernehinde med nedpresning af hjernen ikke var opstået?

Spørgsmålet er af hypotetisk karakter og lader sig i det konkrete tilfælde ikke besvare.

Retslægerådet kan dog oplyse, at det skønnes, at både de påviste læsioner af brystkassen og den påviste læsion af milten, uden lægelig behandling, selvstændigt kunne have medført dødens indtræden.

Spørgsmål 12:

Kan det antages, at afdøde har været bevidstløs forud for dødens indtræden? I bekræftende fald kan det da angives på, hvilket tidspunkt afdøde har været bevidstløs? Kan det i givet fald angives, hvilke skader der kan have medført bevidstløshed?

Retslægerådet skønner, at Forurettede har været bevidstløs forud for dødens indtræden forårsaget af den påviste blodansamling under den hårde hjernehinde.

Det kan ikke specificeres yderligere, hvor længe bevidstløsheden har varet.”

Der er dokumenteret en række øvrige lægelige erklæringer.

Tiltalte blev anholdt den 24. juni 2025 kl. 5.07 og dagen efter fremstillet i grundlovsforhør og varetægtsfængslet.

Tiltalte og afdødes bopæl, Adresse i By, blev ransaget i for-bindelse med anholdelsen.

Såvel tiltalte som afdøde havde alkohol i blodet op til den 24. juni 2025, hvor der hos tiltalte kl. 9.45 blev målt en promille med en mindsteværdi på 2,07 i hans ekstremitetsblod (2,18 promille fratrasket 5 %) og hos afdøde den 25. juni 2025 kl. 10.00 en promille med en mindsteværdi på 2,0 i hendes ekstremitetsblod (2,11 promille fratrasket 5 %).

Der er i forbindelse med efterforskningen blevet udlæst en række telefoner, herunder tiltalte og afdødes telefoner. Dele af indholdet på disse telefoner er blevet dokumenteret.

Der er forevist en række fotos fra tiltaltes og afdødes fælles bopæl, herunder af fundne effekter samt fotos af såvel tiltalte som afdøde.

Tiltalte har været mentalundersøgt. Af den retspsykiatriske erklæring afgivet den 16. oktober 2025 og Retslægerådets udtalelse af 14. november 2025 fremgår bl.a., at tiltalte ikke er sindssyg og heller ikke var sindssyg på gerningstidspunktet, at han er omfattet af personkredsen i straffelovens § 69, men at der ikke kan anbefales nogen særforanstaltning, jf. straffelovens § 68, 2. pkt., som er mere formålstjenlig til imødegåelse af risikoen for ny krimina-litet end straf.

Tiltalte har om sine personlige forhold forklaret, at han er uddannet social-pædagog. Han har to børn, og han har stadig kontakt til dem, også mens han har siddet i arresten. Han går i misbrugsbehandling i arresten, og det skal han fortsætte med. Han vil gerne leve et sobert liv. Han er glad for at være i fængsel, da det er godt at være sober, men det er også hårdt. Han vil gerne have et arbejde.

Tiltalte har under denne sag været frihedsberøvet fra den 24. juni 2025.

Rettens begrundelse og afgørelse

Skyldsspørgsmålet

Der er under sagen afsagt følgende kendelse om skyldsspørgsmålet:

”Kendelse:

Alle nævninger og dommere udtaler:

Forurettede blev den 24. juni 2025 fundet død på Adresse i By, hvor hun og tiltalte boede sammen.

Det fremgår af obduktionserklæringen, at der ved obduktionen blev påvist 43 læsioner på Forurettede, herunder bl.a. knusning af bryst-kassen med brud på 2.-12. ribben på højre side og 2.-6. og 8.-12. rib-ben på venstre side, sammenklapning af venstre lunge, blødninger i høj-re og venstre brysthule, bristning af milten med blødning til bughulen, blødning under den hårde hjernehinde på højre side og blødninger un-der den bløde hjernehinde på højre og venstre side.

Desuden fremgår det af obduktionserklæringen, at blødningen under den hårde hjernehinde er følge efter et eller flere stumpe traumer som fx slag mod hoved/ansigt, anslag mod hårdt underlag eller lignende, og at læsionerne i hoved og ansigt med underliggende brud af næsebenet, de punkt- og fladformede blødninger i øjnene, blødningerne i halsens bløddeler samt læsionerne på brystkasse, bug og ryg med underliggende brud af ribben, blødninger og udrifter i begge lunger, bristning af mil-ten, blødning i bughulen, blødning i bugnettet, blødningerne i brystvæg og rygmuskulaturer og udrift i leveren er friske og følger efter adskilli-ge kraftige, stumpe traumer og langt overvejende har karakter af at være aktivt påført.

Af Institut for Retsmedicins besvarelse af 5. november 2025 af supple-rende spørgsmål fremgår bl.a., at Forurettede må antages at være blevet udsat for mindst 43 stumpe traumer, men antallet kan meget vel have været meget højere, da flere læsioner har karakter af at være op-stået som følge af mere end ét traume, og at de påviste knoglebrud samt bristningen af milten er følger efter adskillige kraftige, stumpe traumer. Af Retslægerådets udtalelse fremgår bl.a., at det samlede antal voldshandlinger skønnes at overstige antallet af de 43 læsioner, og at de traumer, som har forårsaget knoglebrud og læsioner af indre orga-ner, herunder bristning af milten, skyldes svær stump vold.

Statsobducent Vidne 9 har tilsvarende forklaret, at på grund af lokationen og antallet tyder det på, at traumerne er aktivt påført.

Tiltalte har forklaret, at han fra den 22. juni 2025 og frem til Forurettedes død havde udøvet vold mod hende, navnlig ved at give hende flere knytnæveslag i ansigtet og på kroppen, givet hende et knæ i vens-tre side, taget kvælertag på hende flere gange og to gange sparket hen-de ud af sengen.

Tiltalte har endvidere forklaret, at han ikke var bekendt med, at Forurettede havde skader forud for den voldsudøvelse, som han udsatte hende for, at der ikke var andre på adressen end ham og Forurettede de pågældende dage, at han ”tabte kontrollen”, at ”elastikken sprang”, at Forurettede ikke gjorde modstand, og at hun som følge af sin fysiske tilstand ofte faldt, men at han ikke var bekendt med, at

hun var faldet den sidste uge op til sin død.

Den 23. juni 2025 skrev tiltalte en SMS-besked til en bekendt, hvoraf fremgik, at han ”Kom til at gaa lidt amok på Forurettede igår. Hun hun 3 loe-se taender og et ordentligt Mike Tyson højre øje.” og videre ”Ikke stolt ninja. Men igen. Hun er fucking selv udenom det.”

Under tiltaltes opkald til alarmcentralen den 24. juni 2025 udtalte han bl.a., at han havde slået Forurettede i ansigtet og givet hende cir-kelspark i maven.

Af personundersøgelsen af tiltalte fremgår, at der blev konstateret hudafskrabninger og blodunderløbne mærker på hans hænder, og tiltalte har forklaret, at han går ud fra, at skaderne er kommet ved, at han har slået Forurettede.

Vidnerne Vidne 10 og Vidne 11 har begge forklaret, at Forurettede ikke umiddelbart havde skader, da de var sammen med hende og tiltalte omkring den 16. juni 2025.

På baggrund af de anførte omstændigheder og de lægelige oplysninger i øvrigt er det bevist, at tiltalte den 22.-24. juni 2025 udøvede vold mod Forurettede, at volden omfattede flere knytnæveslag i ansigtet og på kroppen, spark, knæ i siden og kvælertag, at adskillige af de stumpe traumer var kraftige, og at tiltalte udsatte Forurettede for voldshandlinger i et væsentligt omfang, der overstiger, hvad tiltalte har forklaret om. Det er endvidere bevist, at Forurettede ved voldsudøvelsen blev påført de skader, der fremgår af anklageskriftet, dog således at der efter obduktionserklæringen og statsobducent Vidne 9's forklaring ikke er grundlag for at fastslå, om bruddene på 2.-3. ribben på højre side og 5. ribben på venstre side er opstået som følge af volden eller genoplivningsforsøg.

Det kan efter de lægelige oplysninger og tiltaltes, Vidne 10's og Vidne 11's forklaringer om Forurettedes helbreds-mæssige tilstand lægges til grund, at hun var et særligt sårbart offer.

Efter en samlet vurdering af voldens omfang og karakter, Forurettedes tilstand og omstændighederne, hvorunder volden er udøvet, finder retten, at volden har været af særlig rå, brutal eller farlig karakter.

I det anførte omfang er tiltalte derfor skyldig i overtrædelse af straffelovens § 245, stk. 1.

Spørgsmålet er herefter, om forholdet tillige skal henføres under straffelovens § 246.

Det fremgår af obduktionserklæringen, at dødsårsagen må antages at være blødning under den hårde hjernehinde med nedpresning af hjernen i kombination med knusning af brystkassen, heraf følgende sammenklapning af venstre lunge og blødning i brysthulen samt udrifter i milten med blødning til bughulen.

Det kan efter de lægelige oplysninger lægges til grund, at Forurettede – udover den friske hjerneblødning – også havde en ældre blødning i hjernen, der var minimum 7 dage gammel. Statsobducent Vidne 9 har forklaret, at det var den nye blødning i hjernen, der gjorde, at Forurettede døde, og at hvis den nye blødning ikke var kommet til, var Forurettede ikke død.

På den baggrund og efter det ovenfor anførte om omfanget af tiltaltes voldsudøvelse er det bevist, at Forurettede ikke ville være død den pågældende dag, hvis tiltalte ikke havde udøvet volden mod hende, og der foreligger derfor den fornødne årsagssammenhæng, uanset at Forurettede også havde en ældre hjerneblødning, som kan have haft betydning for dødens indtræden i kombination med den nye blødning.

Efter voldens karakter og omfang er det bevist, at det var en påregnelig følge af voldsudøvelsen, at Forurettede afgik ved døden, og at hendes død kan tilregnes tiltalte som uagtsom, jf. straffelovens § 20. Volden, der har medført Forurettedes død, har desuden haft så alvorlige følger, at der foreligger særdeles skærpende omstændigheder.

Forholdet er derfor tillige omfattet af straffelovens § 246.

Thi bestemmes:

Tiltalte er skyldig i overtrædelse af straffelovens § 246, jf. § 245, stk. 1.”

Sanktionsspørgsmålet

Straffen fastsættes efter straffelovens § 246, jf. § 245, stk. 1.

Der er afgivet 10 stemmer for at fastsætte straffen til fængsel i 8 år og 2 stemmer for at fastsætte straffen til fængsel i 7 år.

Der træffes afgørelse efter stemmeflertallet.

Alle voterende har ved straffastsættelsen lagt vægt på karakteren og omfanget af volden udøvet mod Forurettede over flere dage, omfanget af skaderne på Forurettede, at volden er udøvet mod et særligt sårbart offer, og at volden har medført Forurettedes død. Der er endvidere taget hensyn til, at forholdet er begået efter ikrafttræden af den skærpelse af straffen for vold

efter bl.a. straffelovens § 246, der skete ved lov nr. 358 af 29. april 2018, men inden ikrafttræden af strafskærpsen ved lov nr. 263 af 11. februar 2026. Der har desuden været enighed om, at der ikke er grundlag for at antage, at volden er udøvet i en oprørt sindstilstand omfattet af straffelovens § 82, stk. 1, nr. 5.

Godtgørelse og erstatning

Efter afgørelsen af skyldsspørgsmålet skal tiltalte betale godtgørelse efter erstatningsansvarslovens § 26 a og forsørgertabserstatning efter erstatningsansvarslovens § 12 og § 14 til Erstatningspart, der er afdøde Forurettedes mindreårige søn. Under hensyn til karakteren af tiltaltes handlinger, og at Erstatningspart har været anbragt uden for hjemmet, fastsættes godtgørelsen efter erstatningsansvarslovens § 26 a til 75.000 kr. Tiltalte har anerkendt den beløbsmæssige opgørelse af Erstatningsparts krav på forsørgertabserstatning på 174.175 kr. De juridiske dommere tager herefter Erstatningsparts godtgørelses- og erstatningskrav til følge med i alt 249.175 kr.

Efter oplysningerne om relationen mellem Vidne 1 og Forurettede er det ikke godtgjort, at Vidne 1 havde en særlig nær tilknytning til afdøde, således som dette skal forstås i erstatningsansvarslovens § 26 a's forstand. Der er derfor ikke grundlag for at tilkende Vidne 1 godtgørelse efter denne bestemmelse. Efter afgørelsen af skyldsspørgsmålet, og da tiltalte har anerkendt den beløbsmæssige opgørelse af begravelsesudgifterne på 22.850 kr., tager de juridiske dommere denne del af kravet til følge.

Kravene forrentes i medfør af erstatningsansvarslovens § 16. Da der ikke er oplysninger, der giver grundlag for at fastslå forrentning fra et tidligere tidspunkt end 1 måned efter rettens modtagelse af de endelige krav den 31. august 2026, forrentes beløbene fra den 30. september 2026.

Thi kendes for ret:

Tiltalte skal straffes med fængsel i 8 år.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger.

Tiltalte skal inden 14 dage betale 249.175 kr. til Erstatningspart ved bistandsadvokat Signe Suhr, Store Torv 10, 8000 Aarhus C. Beløbet forrentes fra den 30. september 2026.

Tiltalte skal inden 14 dage betale 22.850 kr. til Vidne 1 ved bistandsadvokat Signe Suhr, Store Torv 10, 8000 Aarhus C. Beløbet forrentes fra den 30. september 2026.

Dommer 1

Dommer 2